

Laura Huusari

SISUSTUSSUUNNITELMA MYLLYKOSKEN SEURATALOLLE

Opinnäytetyö
Muotoilun koulutusohjelma

2017

**Kaakkois-Suomen
ammattikorkeakoulu**

Tekijä/Tekijät	Tutkinto	Aika
Laura Huusari	Muotoilija (AMK)	Huhtikuu 2017
Opinnäytetyön nimi		
Sisustussuunnitelma Myllykosken seuratalolle		52 sivua 47 liitesivua
Toimeksiantaja		
Myllykosken Seuratalo Oy		
Ohjaaja		
Muotoilija Saara Renvall		
Tiivistelmä		
<p>Myllykosken seuratalo on Wäinö Gustaf Palmqvistin suunnittelema, vuonna 1938 valmistunut rakennus, joka arkkitehtuuriltaan edustaa klassismia ja funktionalismia. Se rakennettiin Myllykoskelle Yhtyneiden Paperitehtaiden työntekijöiden vapaa-ajanvietto paikaksi, joka tarjosi paljon harrastetoimintoja koko tehdasyhteisölle. Seuratalo kuuluu Myllykosken teollisuusympäristöön, joka on yksi Suomen valtakunnallisesti merkittävistä rakennetuista kulttuuriympäristöistä.</p> <p>Opinnäytetyön tavoitteena on luoda seuratalon edustustiloihin yhtenäinen sisustus, jossa lähtökohtana on Wäinö Gustaf Palmqvistin suunnittelema rakennuksen alkuperäinen tyyli. Suunnitelmassa on tarkoitus huomioida seuratalon sisätiloissa tehdyt remontit ja antaa eri aikakausien näkyä. Painopisteinä ovat 1930–1950 –luvut, mutta sisustukseen tuodaan myös ripaus nykypäivää. Tavoitteena on suunnitella tilat, jotka sopivat monille eri käyttäjäryhmille, sillä ne ovat vuokrattavissa erilaisia tapahtumia varten. Työssä tulee ottaa huomioon rakennukselle asetetut suojelumääräykset.</p> <p>Seuratalon sisustuksellista historiaa lähdetään selvittämään etsimällä ja tutkimalla vanhoja valokuvia. Kirjoitettua tietoa remonteista on saatavilla vähän, mutta yksi tärkeimmistä lähteistä on rakennushistoriallinen selvitys <i>Myllykosken tehtaan aitojen ulkopuoliset rakennukset</i>. Referenssikohteita, tehtaan pääkonttoria ja Kerholaa, käytetään arkkitehti Palmqvistille tyypillisen sisustustyylin kartoittamisessa. Rakennukselle asetetut suojelumääräykset selvitetään ja ne otetaan huomioon suunnitelmassa.</p> <p>Opinnäytetyön lopputuloksena esitellään sisustussuunnitelma, joka on samanaikaisesti nykyaikainen ja vanhaa tyyliä henkivä, yhtenäinen kokonaisuus. Suunnitelman ansiosta seuratalon edustustilat sopivat moniin eri tilaisuuksiin.</p>		
Asiasanat		
sisustussuunnittelu, W. G. Palmqvist, Myllykosken seuratalo, Myllykosken teollisuusympäristö, kulttuuriympäristö		

Author (authors)	Degree	Time
Laura Huusari	Bachelor of Culture and Arts	April 2017
Thesis Title Interior design for community house of Myllykoski		52 pages 47 pages of appendices
Commissioned by Myllykosken Seuratalo Oy		
Supervisor Saara Renvall, Designer		
<p data-bbox="164 725 300 759">Abstract</p> <p data-bbox="164 797 1390 1016">The community house of Myllykoski was designed by Wäinö Gustaf Palmqvist. The building was completed in 1938 and its architecture represents the classicism and the functionalism. It was built in Myllykoski as a leisure place for the workers of United Paper Mills Ltd which offered the whole factory community many free-time activities. The community house belongs to the industry environment of Myllykoski which is one of Finland's nationally significant built culture environments.</p> <p data-bbox="164 1055 1409 1346">The objective of the thesis was to create into the reception rooms of the community house a uniform interior decoration in which the starting point is original style of the building designed by Wäinö Gustaf Palmqvist. In the plan, the purpose was to pay attention to the repairs that have been made indoors the community house and to let the different periods be seen. The work focused on the 1930–1950s with modern influences. The objective was to design premises suitable for many different user groups because they can be rented out for different events. In the work the preservation orders set for the building had to be taken into consideration.</p> <p data-bbox="164 1384 1390 1641">To study the history of the community house's interior decoration, old photographs were searched and examined. There was little written information about the repairs available but one of the most important sources was a building historical report, <i>The external buildings outside of the fences of Myllykoski factory</i>. Reference targets, such as the head office of the factory and Kerhola, were used in surveying the decor typical of architect Palmqvist. The preservation requirements set for the building were also taken into consideration in the plan.</p> <p data-bbox="164 1680 1406 1825">As a result of this thesis, an interior design which is simultaneously modern and breathes old style, representing a uniform entity, is presented. Thanks to the plan the reception rooms of the community house are suitable for many different events and occasions.</p>		
<p data-bbox="164 1935 320 1968">Keywords</p> <p data-bbox="164 2007 1374 2078">cultural environment, industry environment of Myllykoski, interior design, the community house of Myllykoski, W. G. Palmqvist</p>		

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	7
2	TUTKIMUSKYSYMYKSET	9
3	KOHTEEN ESITTELY	10
3.1	Alueen historia	11
3.2	Seuratalo	13
4	SEURATALON TYYLIKAUDET	15
4.1	Wäinö Gustaf Palmqvist ja vuosi 1938	15
4.2	1950–1970.....	22
4.3	1990-luvulta nykyhetkeen	27
5	TILASUUNNITELMA	31
5.1	Pintamateriaalit ja värimaailma	32
5.2	Kalusteet.....	34
5.3	Valaistus	39
5.4	Tunnelma.....	41
5.5	Parven VIP-tilat.....	42
6	KALUSTESUUNNITELMA.....	43
7	JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA	45
	LÄHTEET.....	48
	KUVALUETTELO	51

LIITTEET

- Liite 1. Valokuvat
- Liite 2. Vanhat piirustukset
- Liite 3. Detaljien vertailu
- Liite 4. Materiaalien vertailu
- Liite 5. Osapohjapiirustukset
- Liite 6. Piirustusluettelo
- Liite 7. Pintamateriaaliluettelo
- Liite 8. Verhosuunnitelma

Liite 9. Kalustepohjapiirustukset

Liite 10. Luonnokset

Liite 11. Kalusteluettelo

Liite 12. Ravintolan vaihtoehtoinen kalustepohjapiirustus

Liite 13. Valaisin- ja alakattopiirustukset

Liite 14. Valaisinluettelo

Liite 15. Tunnelmaprojektiot

Liite 16. Luonnoskuva parven käytöstä

Liite 17. Kalustepiirustus, baaritiski

KÄSITTEET

Funktionalismi *Functionalism*

Funktionalismi on arkkitehtuurin ja taideteollisuuden tyyliä, jossa korostetaan muotojen tarkoituksenmukaisuutta ja käytännöllisyyttä. Arkkitehtuurissa sille ovat ominaisia nauhaikkunat tai suuret ikkunat, tasakatot, horisontaaliset linjat, korostettu suoraviivaisuus ja betonirakenne. (Jokinen 2000: 77.)

Klassismi *Classicism*

Klassismi on eri taiteen alojen suuntaus, jonka ihanteena on antiikin ajan tyyli. Sen muotokielelle on ominaista pysty- ja vaakaelementtien tasapaino, horisontaalinen hahmotus ja staattisuus. (Härmänmaa 2000: 11, 17; Jokinen 2000: 126–127.)

Myllykosken teollisuusympäristö *Industry environment of Myllykoski*

Myllykoski sijaitsee Kouvolassa, Etelä-Suomessa. Sen Kymijoen rannalla sijaitseva teollisuuslaitos muodostaa teollisuusympäristön, jonka yhtenäisen tyylin on luonut 1920- ja 1930-luvuilla arkkitehti Wäinö Gustaf Palmqvist. Teollisuusympäristöön kuuluu teollisuuslaitoksen lisäksi kokonainen yhdyskunta kouluineen, kerhoineen, kirkkoineen ja asuinalueineen, mutta myös mm. tehtaan pääkonttori, virkailijaklubi ja seuratalo. (Myllykosken teollisuusympäristö 2009.)

Rakennettu kulttuuriympäristö *Built cultural environment*

Rakennettu kulttuuriympäristö muodostuu ihmisen rakentamasta ympäristöstä, jota voidaan tarkastella maisema- ja miljöökokonaisuuksina, rakennusryhminä, yksittäisinä rakennuksina, ja jopa sisätiloina. Siitä heijastuu ihmisen suhde ympäristöönsä ennen ja nyt. (Kulttuuriympäristö 2016; Rakennettu kulttuuriympäristö 2017.)

VIP-tila *VIP lounge*

Tila, jonka käyttäjät voivat nauttia muita paremmista palveluista.

1 JOHDANTO

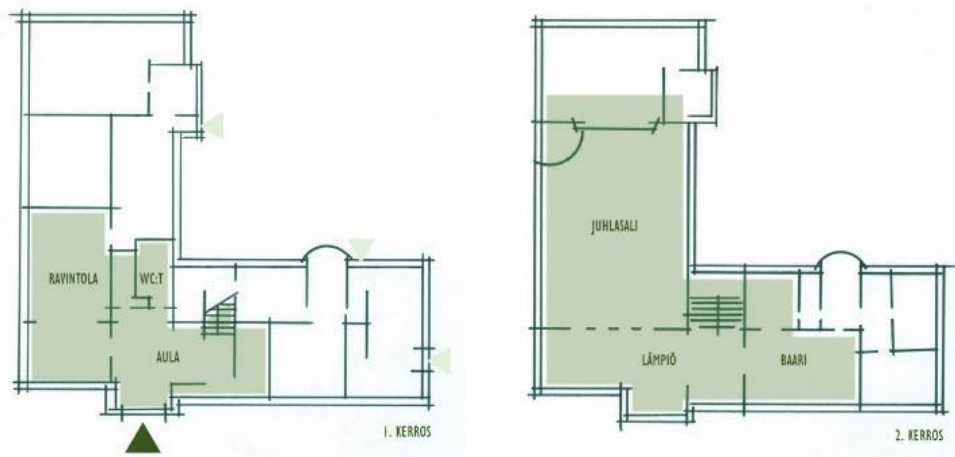
Opinnäytetyöni suunnittelukohteeksi, arkkitehti Wäinö Gustaf Palmqvistin suunnittelema Myllykosken seuratalo (kuva 1) sijaitsee Kouvolan Myllykoskella ja se vihittiin käyttöön joulukuussa 1938. Seuratalo kuuluu Myllykosken teollisuusympäristöön, joka on yksi Suomen valtakunnallisesti merkittävistä rakennetuista kulttuuriympäristöistä (RKY). Kun UPM osti Myllykoski Oyj:n ja paperitehdas ajettiin alas vuonna 2011, jäi seuratalo ilman käyttäjiä. Rakennus ehti olla UPM:n jäljiltä vuoden verran kylmillään ennen kuin sen uusi omistaja Riverman Invest Oü ryhtyi rakennuksen pelastustoimenpiteisiin. (Kymenlaakson rakennuskulttuuri 1992: 40; Pyrhönen 2012; Myllykosken teollisuusympäristö 2009.)

Kuva 1. Myllykosken seuratalo vuonna 2017 (Huusari 2017.)

Opinnäytetyön tilaaja on vuonna 2016 perustettu Myllykosken Seuratalo Oy. Toimeksiantona on tehdä Myllykosken seuratalon edustustilojen sisustussuunnitelma, jonka lähtökohtana on arkkitehti W. G. Palmqvistin suunnittelema talon alkuperäinen tyyli. Rakennuksen sisätiloja on remontoitu vuosien varrella ja toimeksiantajan toiveena on myös kunnioittaa näitä muutoksia. Tarkoituksena on karsia seuratalosta epäonnistuneita sisustusratkaisuja ja suosia sen alkuvuosien 1930–1950-lukujen tyyliä luoden tiloihin yhtenäinen sisustus,

jossa näkyy kerroksia eri aikakausilta nykypäivä mukaan lukien. Rakennukselle asetetut suojelumääräykset on selvitettävä ja otettava huomioon suunnitelmassa.

Kuva 2. Myllykosken seuratalon edustustilat (Huusari 2017.)

Seuratalon suuren koon vuoksi opinnäytetyöni rajautuu rakennuksen edustustiloihin (kuva 2), joita ovat ensimmäisen kerroksen aula, wc-tilat ja ravintola, toisen kerroksen lämpiö, baari ja juhlasali, kolmannen kerroksen parvi, sekä kerrosten väliset portaikot. Toimeksiantajan toiveena on, että sekä ravintolaan että baariin suunnitellaan baaritiskit, ja parvelle VIP-tilat, joissa toivotaan hyödynnettävän seuratalon vanhoja elokuvateatteripenkkejä.

Opinnäytetyön tavoitteena on muun muassa vanhoja valokuvia hyödyntäen ja analysoiden luoda seuratalon edustustiloihin yhtenäinen sisustus. Tavoitteena on suunnitella tilat, jotka ovat varustelultaan nykyaikaiset, mutta henkivät vanhaa 30–50-lukujen tunnelmaa 2010-luvun maustein. Tilojen tulee sopia monille eri käyttäjäryhmille, sillä ne ovat vuokrattavissa erilaisia tapahtumia varten.

Voimassa olevassa asemakaavassa, joka on hyväksytty 1984, ei ole suojelumerkintää Myllykosken seuratalolle. Alueella on kuitenkin vireillä asemakaavan muutostyö, joka koskee Myllykosken tehtaiden asuinalueita (31/003). Tässä asemakaavassa seuratalo sijoittuu AL/s -korttelialueelle, eli asuin-,

liike- ja toimistorakennusten korttelialueelle sekä alueelle, jossa ympäristö säilytetään. Seuratalo on huomioitu merkinnällä sr eli suojeltava rakennus, ja alueelle tehtäviä muutostöitä rajoittavat erityiset suojelumääräykset, jotka liittyvät vireillä olevaan asemakaavaan. Näiden määräysten mukaan seuratalo kuuluu alueeseen, joka on valtakunnallisesti arvokasta kulttuuriympäristöä (RKY-2009). Seuratalon päätilat ja niiden kiinteä sisustus tulee säilyttää, ja sen korjaus- ja muutostöistä on jo suunnitteluvaiheessa pyydettävä museoviranomaisten lausunto. Edellä mainitut suojelumääräykset asettavat rajoitteita sisustussuunnitelmalle. (Kaavakartta 2014; Myllykosken tehtaiden asuinalueet (31/003) 2017; Purho 2016.)

Täysin samanlaisesta aiheesta tehtyjä aiempia tutkimuksia ei etsiessä ole tullut vastaan, mutta löysin muutaman työn, joissa aihe sivuaa omaani. Henna Välipakka ja Erika Muur ovat tehneet vuonna 2012 opinnäytetyön aiheenaan Selvitys teollisuusympäristöjen historiasta ja käyttötarkoituksen muutoksista. Opinnäytetyö käsittelee Kymenlaakson alueen teollisuusrakennuksia, niiden suojelua, arvoja ja käyttötarkoituksen muutosta, sekä perehtyy niiden uusioikäytön nykytilanteeseen. Antti Autio puolestaan on vuonna 2011 tehnyt opinnäytetyön aiheesta Myllykoskentien asemakaavan uudelleenarviointi: taantuvan taajamakeskuksen uudet käyttömahdollisuudet. Työ käsittelee Myllykosken teollisuusympäristöä ja sen asemakaavaa.

2 TUTKIMUSKYSYMYKSET

Opinnäytetyöni päätavoitteena on luoda seuratalolle yhtenäinen sisustus, joka vie talon käyttäjät takaisin sen parin ensimmäisen vuosikymmenen tunnelmiin. Tärkeimpänä asiana voidaan pitää rakennuksen alkuperäistä ilmettä, joka vielä tuolloin oli kokonaan W. G. Palmqvistin käsialaa. Siksi päätutkimuskysymykseni muotoutui muotoon *Millaiset ovat arkkitehti W. G. Palmqvistin alkupe- räistä tyyliä henkivät Myllykosken seuratalon edustustilat?*

Koska seuratalolla on sen valmistumisen jälkeen tehty remontteja, joissa on huomattavasti muutettu sen sisustusta, on luontevaa asettaa ensimmäinen alakysymys muotoon: *Miten seuratalon myöhemmät remontit vaikuttavat sisustussuunnitelmaan?* Koska seuratalolle halutaan tuoda myös ripaus kuluva

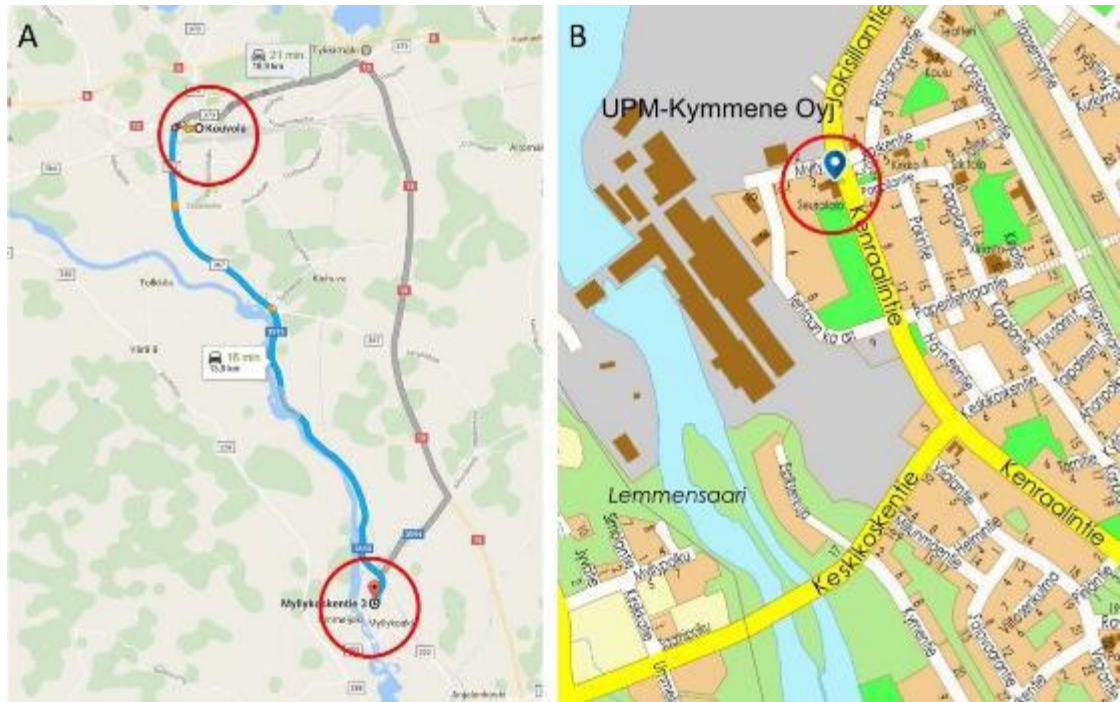
vuosikymmentä, toinen alakysymys kuuluu *Minkälaisia nykyaikaisia elementtejä seuratalon sisustukseen on luontevaa tuoda?*

Myös rakennuksen historia on merkittävä, se sijaitsee alueella, joka on yksi Suomen valtakunnallisesti merkittävistä rakennetuista kulttuuriympäristöistä, ja tästä syystä kolmas alakysymys on: *Mitä suojelumääräyksiä rakennukselle on asetettu ja miten ne tulee huomioida suunnittelussa?*

Tutkimuskysymyksiin vastaamiseksi etsin tietoa pääasiassa kirjallisista lähteistä ja vanhoista valokuvista. Vuonna 2013 Arkkitehtisuunnittelu Arcade Oy teki rakennushistoriallisen selvityksen Myllykosken tehtaan aitojen ulkopuolisista rakennuksista, joihin seuratalokin kuuluu. Kyseinen teos on merkittävä tiedonlähde tässä opinnäytetyössä. Muita tärkeitä kirjallisia lähteitä ovat sähköpostikeskustelut Kouvolan kaupungin kaavoitusarkkitehti Hannu Purhon sekä Kymenlaakson museon rakennustutkija Kirsi Toivosen kanssa. Vierailin myös Valkeakoskella UPM:n arkistossa, josta löysin valokuvia seuratalosta ja sen valmistumisesta lähtien, sekä referenssikohteissa Myllykosken paperitehtaan pääkonttorissa ja virkailijakerho Kerholassa, jotka nekin ovat W. G. Palmqvistin suunnittelema ja vuonna 1938 valmistuneita rakennuksia.

3 KOHTEEN ESITTELY

Myllykosken seuratalo sijaitsee Kouvolassa, Myllykosken taajamassa, osoitteessa Myllykoskentie 3.

Kuva 3. Seuratalon sijainti suhteessa Kouvolan keskustaan (kartta A, Google Maps) sekä sijainti Myllykosken taajamassa (kartta B, Kouvolan kaupungin karttapalvelu). (Huusari 2017.)

Kouvolan keskustasta matkaa seuratalolle on Kymijoen vartta kulkevaa suorinta reittiä pitkin noin 14 kilometriä (kuva 3, kartta A). Seuratalo sijaitsee heti Myllykosken taajamaan saavuttaessa oikealla puolella, Kenraalintien ja Myllykoskentien risteyksessä (kuva 3, kartta B). Sen taakse, Kymijoen rantaan, jäävät suuret tehdasrakennukset ja vasemmalla puolella tietä on toriaukio ja W. G. Palmqvistin suunnittelema Myllykosken kirkko.

3.1 Alueen historia

Jotta Myllykosken seuratalon arvon voi ymmärtää, täytyy tietää hieman alueesta ja sen historiasta. Myllykosken teollisuushistorian juuret ulottuvat jopa 1730-luvulle, mutta Yhtyneiden Paperitehtaiden aikakausi, jolloin myös seuratalo rakennettiin, alkoi vuonna 1920. Vuonna 1918 silloinen sotaministeri Rudolf Walden osti Björnbergin veljeksiltä Claes ja Fredrik G. Björnbergiltä kolmasosan Myllykosken tehtaasta ja seuraavana vuonna hänestä tuli tehdasyhtiön hallituksen puheenjohtaja. Waldenin johtama työryhmä valmisteli Simpeleen, Myllykosken ja Jämsänkosken tehtaiden yhteen liittämisen, ja Yhtyneet Paperitehtaat Osakeyhtiön toiminta alkoi 30.7.1920. (Tylli 2013: 6–7.)

Myllykosken tehdas muodostui Yhtyneiden Paperitehtaiden päätehtaaksi ja pääkonttori siirrettiinkin Helsingistä Myllykoskelle 1924. Rudolf Waldenin linjassa yhtiön toimintaa alettiin 1920-luvulla panostaa merkittävästi tehdasympäristön arkkitehtuuriin. Waldenin ideologian mukaan henkilökunnan tulisi voida olla tyytyväinen ja suorastaan ylpeä tehtaasta. 1930-luvun alkupuolella Yhtyneet Paperitehtaat teki mittavia investointeja Myllykoskella, suurimpana uuden paperitehtaan rakentaminen. 1938 valmistuivat sekä uusi pääkonttori ja virkailijakerho että tämän opinnäytetyön päättähti, seuratalo. 7.12.1938 vietettiin Myllykosken seuratalossa Rudolf Waldenin 60-vuotissyntymäpäiväjuhlat, joihin päättyi Myllykosken tehtaan ja tehdasyhdyskunnan merkittävin uudistusvaihe. (Tylli 2013: 7–8.)

Kun talvisota syttyi 1939, nimitettiin kenraali Rudolf Walden puolustusministeriksi ja hän jättäytyi pois tehtaan johdosta. Kaksijäseniseen johtokuntaan nimettiin Fredrik G. Björnbergin poika C. G. Björnberg ja Rudolf Waldenin poika Juuso Walden. Kenraali Walden kuoli syksyllä 1946 ja tämän jälkeen yhtiön johdon näkemuserot ja epäselvä organisaatorakenne johtivat yhtiön jakamiseen vuonna 1952. Myllykosken paperitehdas jäi jaossa Björnbergien hallintaan. (Tylli 2013: 9.)

Myllykosken teollisuusympäristö ja taajaman keskusta muodostuivat siis pitkälti 1930–40-luvulla. Arkkitehti Wäinö Gustaf Palmqvist piirsi vuonna 1934 asemakartan, jota hän muutti vielä vuonna 1937. Myllykosken ensimmäinen, vuonna 1942 valmistunut virallinen asemakaava mukaili suurimmalta osin Palmqvistin tehdasalueelle ja sen yhdyskunnan keskukseen piirtämää suunnitelmaa. 1950-luvun alkuun asti Yhtyneet Paperitehtaat huolehti pääosin Myllykosken yleisten teiden, vesijohtojen ja viemäreiden rakentamisesta, ja jopa rakennettavien talojen piirustusten hankinnasta. Näin ollen yhtiö kontrolloi suurelta osin Myllykosken taajaman rakentamista sekä alueiden suunnittelua ja ulkonäköä. (Tylli 2013: 11–12.)

Vaaleaksi rapatut julkisivut muodostuivat yhteiseksi piirteeksi tehtaan aitojen ulkopuolisille rakennuksille. On päätelty, että Rudolf Walden ohjaili arkkitehti Palmqvistia tämän suunnittelutyössä, sillä Waldenilla itsellään oli vahva näkemys tehdasyhdyskunnan arkkitehtuurista. Vaikka Palmqvist suunnitteli Myllykosken pääkonttoria, virkailijakerhoa ja seurataloa samanaikaisesti, ovat ne

arkkitehtuuriltaan erilaiset. Julkisivujen ja sisätilojen detaljeissa on kuitenkin havaittavissa monia yhtäläisyyksiä. (Tylli 2013: 11–12.)

3.2 Seuratalo

Seuratalo rakennettiin vuonna 1938 Yhtyneiden Paperitehtaiden työntekijöiden vapaa-ajanvietto paikaksi, joka tarjosi paljon harrastetoimintoja koko tehdasyhteisölle. Yhtiön tavoitteena oli työntekijöiden yhteenkuuluvuuden tunteen kasvattaminen työntekijöiden asemasta riippumatta, sekä viihtyvyyden lisääminen ja työntekijöiden sitouttaminen tehdastyöskentelyyn. Seuratalo oli tarkoitettu koko tehtaan henkilöstön käyttöön ja siitä muodostuikin suosittu työntekijöiden kohtaamispaikka. Koska seuratalo rakennettiin Myllykosken keskustaan, vastapäätä juuri valmistunutta kirkkoa, Kenraalintien ja Myllykoskentien risteykseen, tuli siitä koko taajaman keskus. (Tylli 2013: 24.)

Arkkitehtuuriltaan seuratalo edustaa klassismia ja funktionalismia, mutta siinä on havaittavissa myös maurilaisia vaikutteita. Klassismin periaatteiden mukaisesti sommitellut pitkät pääjulkisivut, joissa on ensimmäisen kerroksen korkuinen horisontaalisesti koristeltu viistokivirappaus, asettuvat pääkatujen, Myllykoskentien ja Kenraalintien suuntaisesti (kuva 1 sivulla 7 ja kuvat liitteessä 1 1/6). 1930-luvulla paljon julkisissa rakennuksissa käytetyt pystyjen ikkunoiden jonot, jollaiset seuratalonkin pääjulkisivuilla on, edustavat klassismia, mutta niiden käyttö saattoi olla myös rationaalista, sillä kantavissa tiilimuureissa ne olivat rakenteellisesti luontevia käyttöä. Rakennuksen päämassana erottuu tasakattoinen ja voimakaspiirteisellä räystäälistalla varustettu Kenraalintien puoleinen siipi, jossa on seuratalon suuri juhlasali koristeellisine ja yläosasta kaarevine ikkunoineen, sekä ravintolasali. Juhlasalin ikkunoita reunustavat kierrekuvioiset pilasterit, joiden yläosissa ovat doorilaiset kapiteelit ja kuvioidut palmettikuviot. Matalampaan ja satulakattoiseen Myllykoskentien suuntaiseen siipeen, joka myös on ikkuna-aukotukseltaan pelkistetympi, on sijoitettu rakennuksen pienemmät kokoontumistilat. Sisäpihan puoleiset julkisivut on sommiteltu funktionalismin periaatteiden mukaan, joten ikkunoiden paikat ovat määräytyneet niiden takana olevien tilojen ja toimintojen mukaisesti. (Niskanen 2005: 304; Tylli 2013: 24.)

Seuratalolla on aina ollut lukuisia harrastusmahdollisuuksia. Työn äärestä - lehdessä, joka oli Yhtyneiden Paperitehtaiden henkilöstölehti, esiteltiin seuratalo lähes heti sen valmistumisen jälkeen, vuoden 1939 ensimmäisessä numerossa. Sitä kuvaillaan yhteisten harrastusten keskipisteeksi ja korvaamattomaksi hyödyksi tehdasyhdyskunnan ja sen ympäristön väelle. Seuratalossa toimivat sekä Martat, Lotat ja Suojeluskunta että partiolaiset, orkesterit ja kuorot. Juhlasalin näyttämöllä oli voimistelutelineet harjoituksia varten ja kellarissa painisali painijoille. Seuratalon viikoittaisessa käyttöohjelmassa oli 24 harjoitusvuoroa lähes kaikilta harrastusaloilta musiikista painiin asti. Sen lisäksi, että rakennuksessa oli ravintola, sanomalehtikioski ja lainakirjasto, siellä toimi myös elokuvateatteri kolmena iltana viikossa. Kesäkuussa 1938 Marsalkka Mannerheim jakoi juhlasalissa ampumakilpailun palkinnot, ja vuonna 1942 sieltä lähetettiin myös Radion asemiesilta. (Myllykosken seuratalo 2017; Myllykosken uusinta osaa katsastamassa 1939.)

1950- ja 1960-luvuilla seuratalo tunnettiin suosittuna tanssipaikkana, jossa esiintyivät aikansa kirkkaimmat suomalaiset tanssi- ja iskelmämusiikin tähdet Olavi Virrasta ja Annikki Tähestä suuriin tanssiorkestereihin asti. Myös muun muassa Ansa Ikonen ja Tauno Palo ovat olleet mukana kiertävissä näytelmäiloissa, joita seuratalolla on vietetty. Kellarin sisäämpumarata muutettiin myöhemmin kaksirataiseksi keilahalliksi. (Myllykosken seuratalo 2017.)

Tehtaan omien juhlien lisäksi seuratalolla on vuosien saatossa juhlittu niin häitä, syntymäpäiväjuhlia kuin hautajaisiakin. Tilan käyttäjillä on aina tullut olla jonkinlainen yhteys tehtaaseen. Myös yritykset ja seurat ovat järjestäneet juhliin siellä. Vielä 80-luvulla toiminnassa oli elokuvateatteri ja siellä järjestettiin messuja, myyjäisiä, tanssiaisia ja diskoja nuorille. 1990-luvulla toiminta alkoi kuitenkin jo hiljentyä, elokuvateatteri lopetti ja tapahtumat harvenivat. 2000-luvulla toiminta hiljentyi entisestään ja kun UPM osti tehtaan, hiljenti toiminta seuratalolla lähes kokonaan. (Töyrylä 2017.)

Seuratalon ollessa UPM:n omistuksessa, sammutettiin sieltä lämmöt ja se ehti olla kylmillään vuoden päivät ennen kuin Juha Jokimiehen Riverman Invest Oü osti talon vuonna 2016 ja lämmöt saatiin takaisin päälle. Opinnäytetyöni tilaaja on Myllykosken Seuratalo Oy, joka perustettiin kehittämään seuratalolle

taas toimintaa ja tapahtumia. Juha Jokimies ja Myllykosken Seuratalo Oy tekevät tiivistä yhteistyötä ja seuratalon remontti on jo aloitettu tekemällä peruskorjauksia. Suurimpina korjauksina seuratalon edustustiloissa uusitaan ravintolan sauvaparketti, joka oli liimattu piellä lattiaan ja on nyt kosteuden takia irronnut alustastaan. Museovirasto on hyväksynyt, että lattia uusitaan entisenlaiseksi. Toisen kerroksen alkuperäinen parketti hiotaan kevyesti ja lakataan, ja kosteusvaurioista kärsinyt lämpiön sisäkatto korjataan ja maalataan. Tulossa on myös käyttövesijärjestelmän uusiminen kokonaan ja lämmitysjärjestelmän putkiston uusiminen. (Toivonen 2016; Wetzer 2017.)

4 SEURATALON TYYLIIKAUDET

4.1 Wäinö Gustaf Palmqvist ja vuosi 1938

Kalajoella vuonna 1882 syntynyt Wäinö Gustaf Palmqvist suunnitteli seurataloa vuosina 1936–38. Polyteknisestä opistosta arkkitehdiksi valmistuneen Palmqvistin arkkitehtuuri on tyyliltään massiivista, barokkivaikutteista klassismia, vaikka tuohon aikaan arkkitehtuurille oli tyypillistä kevyt ja pelkistetty ”asplundilaisuus”. 1920- ja 30-luvun taitteessa Suomeen rantautui funktionalismi, jonka mukaan rakennukset tuli suunnitella tarkoitustaan vastaaviksi ja niiden sisätilat toimiviksi. Koska materiaaleissa pyrittiin säästämään, katosivat funktionalismin myötä julkisivuista kaikki koristeet. Vaikka seuratalossa on havaittavissa funktionalismin piirteitä, ei tyyliuunta koskaan näkynyt Palmqvistin töissä hallitsevana piirteenä, vaan hänen tyyhinsä säilyi koristeellisena, jopa uusklassistisena, muutamia poikkeuksia lukuun ottamatta. Seuratalo valmistui keväällä 1938 ja se on onneksemme valokuvattu vielä samana vuonna. (Niskanen 2005: 302–303; Standertskjöld 2008: 20; Suomen rakennustaiteen museon arkisto 1989: 210; Tylli 2013: 24.)

Kuva 4. Seuratalon 1. kerroksen ravintola vuonna 1938 (Foto Roos 1938.)

Seuratalon ensimmäisessä kerroksessa, heti sisääntuloaulan vieressä sijaitsi ravintola, joka myöhemmin muutettiin kerhuhuoneeksi. Foto Roosin ottamasta valokuvasta (kuva 4) nähdään, että tilan ilme oli pelkistetty ja sitä hallitsivat kauttaaltaan valkoiset seinäpinnat sekä lattia, joka ravintolasalin keskellä on sauvaparkettia ja sen ympärillä lähes mustaa kivilaattaa. Huomio kiinnittyy myös massiivisiin, mutta hyvin pelkistettyihin ja kiiltäväpintaisiin pilareihin, jotka nekin olivat valkoiset. Pöydät olivat neliön tai suorakaiteen muotoisia ja niillä oli valkoiset pöytäliinat. Linjakkaat tuolit olivat tummaksi petsattuina ja kiillotettuina, niiden profiili oli melko matala ja leveä, ja niissä oli vaalealla kankaalla verhoillut istuimet. Myös verhot olivat tummat, ne ulottuivat muutaman kymmenen senttimetriä ikkunapenkkien alapuolelle ja sivuverhojen lisäksi ikkunoissa oli matalat kappaverhot. Ravintolan katto oli vielä tuolloin puhdas kaikesta tekniikasta ja sitä koristi muutama melko yksinkertainen kattovalaisin. Kuvan perusteella sen väristä ei tosin voi olla varma, se ei välttämättä ollut täysin valkoinen. Tilan nurkissa oli suurehkot viherkasvit ainoina asioina, joilla ei ollut jotain selkeää funktiota tilassa.

Ravintolasta otettu valokuva (kuva 4 sivulla 16) kertoo hyvin paljon koko rakennuksen alkuperäisestä sisustustyylistä: se oli koruton ja pelkistetty, seinäpinnat olivat pääasiassa valkoiset, kalusteet suurimmalta osin tummaksi petsattuja sekä kiillotettuja, ja vaaleahkoja puunsävyjä löytyi vain lattiaista. Tätä ajatusta tukevat myös valokuvat juhlasalista (kuva 5 ja liite 1 2/6) ja luentosalista (kuva 6 sivulla 19).

Kuva 5. Seuratalon juhlasali 1938 (1938.)

500-paikkaisesta juhlasalista otetuista valokuvista (kuva 5 ja liite 1 2/6) nähdään lähes samat asiat kuin ravintolasta otetusta kuvasta (kuva 4 sivulla 16). Seinäpinnat ja katto olivat valkoiset, verhot olivat tummat, kalusteet tummaksi petsattua puuta ja lattia vaaleahkoa parkettia. Valaistus oli toteutettu yksinkertaisesti, seinillä ikkunoiden väleissä oli lampetit ja kattovalaisimet olivat samaa tyyliä kuin ravintolassakin, tosin niiden yläpuolella oli lisäksi melko massiiviset ilmanvaihtolaitteet.

Kuvien ollessa mustavalkoisia, ei värisävyjä voida varmasti tietää. Olivatko tummat verhot mustia, tummanharmaita, tummanruskeita tai ehkä tummansinisiä? Minkä sävyisiä vaaleat valoverhot olivat (kuva 6 sivulla 19 ja kuva 7 si-

vulla 20)? Entä olivatko seinät ja katto puhtaan vai murretun valkoisia? Tummat, kiillotetut puukalusteet ovat kuitenkin olleet tummanruskeita, sillä osa juhlasalin alkuperäisistä penkeistä on vielä tallella seuratalolla ja alkuperäisessä kunnossaan. Myös luentosalin (kuva 6 sivulla 19) tuoleja on tallella muutama kymmen, mutta ne eivät ole enää alkuperäisessä värissään, vaan maalattu vaaleanruskeiksi. Ainakin 1920-luvulla julkisissa sisätiloissa käytettiin voimakkaita värejä, kuten mustaa, punaista ja kultaa, ja koska Palmqvistin tyyli tuntuu edustavan enemmän 20-luvulla vallinnutta klassismia kuin 30-luvulle tyypillistä funktionalismia, saattoivat seuratalolla esimerkiksi verhot ollakin mustat tai muuten voimakkaan väriset. 20-luvulla sisustukset saattoivat olla myös kevyen ilmavia, kuten seuratalon lämpiö valmistumisvuonna 1938 (kuva 7 sivulla 20). (Standertskjöld 2006: 118.)

Juhlasaliin kuuluu myös parvikatsomo (kuva liitteessä 1 5/6), joka sijaitsee rakennuksen kolmannessa kerroksessa lämpiön yläpuolella ja sen takana on elokuvateatterin projektorihuone. Sieltä ei ole kuvia käytettävissäni seuratalon alkuajoilta, mutta mitä ilmeisimmin parvella on alusta asti ollut samat elokuvateatteripenkit kuin juhlasalissakin. Parven reunakaiteeseen oli sijoitettu neljä Gunnar Finnen muotoilemaa vertauskuvallista reliefiä (kuva liitteessä 1 5/6). Kuvanveistäjä Finne oli vastuussa myös Suomen eduskuntatalon veistos- ja reliefikoristelusta. (Standertskjöld 2006: 135; Tylli 2013: 25.)

Kuva 6. Seuratalon luentosali 1938 (Foto Roos 1938.)

Luentosalin (kuva 6) tyyli jäljitteli ravintolan (kuva 4 sivulla 16) ja juhlasalin (kuva 5 sivulla 17 ja liite 1 2/6) tyyliä lähes täydellisesti. Lattia oli samaa parkettia kuin juhlasalissa, kalusteet tummia ja seinäpinnat ja katto valkoiset. Valaisimiakin roikkui katosta vain muutama ja ne olivat samaa pelkistettyä tyyliä. Ainoa eroavaisuus olivat verhot, jotka olivatkin vaaleat ja valoa läpäisevät. Malliltaan ne tosin olivat samanlaiset kuin ravintolassa (kuva 4 sivulla 16).

Kuva 7. Seuratalon lämpiö 1938 (Foto Roos 1938.)

Seuratalon lämpiö (kuva 7) poikkesi eniten muista tiloista olemalla huomattavasti vaaleampi. Lattia oli samaa parkettia kuin juhlasalissa (kuva 5 sivulla 17 ja liite 1 2/6) ja luentosalissa (kuva 6 sivulla 19), ja seinäpinnat ja katto olivat valkoiset, lukuun ottamatta juhlasalin puoleista pitkää seinää, joka kuvan 7 perusteella näyttää olevan tummempi kuin muut. Tummiin kalusteiden ja verhojen sijaan oli valittu kuitenkin vaaleita. Verhot olivat tyyliltäänkin hieman erilaiset kuin muissa tiloissa, ne ulottuivat lähes lattiaan asti ja kappaverho oli runsaampi. Näkyviä valaisimia olivat vain seinävalaisimet, joita kuvassa 7 näkyy vain yksi kappale. Muutoin valaistus oli epäsuoraa, sillä juhlasalin ovien yläpuolella olevassa kourussa oli putkilamput, kuten W. G. Palmqvistin alkuperäisessä piirustuksessa (liite 2) on esitetty.

Sisääntuloaulasta ja portaikosta ei löytynyt kuvia ennen 1950-lukua, mutta niiden sisustuksen voidaan olettaa olleen samantyyllisiä muiden tilojen kanssa, pelkistettyjä ja koruttomia. Aulassa on edelleen alkuperäinen lattia, tummasävyistä kivilaattaa, kuten ravintolassa (kuva 4 sivulla 16), mutta seassa tassaaisesti myös vaaleampia laattoja. Kiviportaat ovat nekin tummat. Aulan ja

portaikon alkuperäisestä kalustuksesta ja valaistuksesta ei kuvien puutteen takia ole tietoa, mutta seinien ja katon voidaan ainakin olettaa olleen valkoiset.

Yhteenvedona seuratalon alkuperäisestä sisustuksesta voidaan todeta, että se oli pelkistetty ja koruton, ja näyttävyyttä tiloihin toivat muutamat arkkitehtoniset elementit, kuten ravintolan pilarit (kuva 4 sivulla 16) ja juhlasalin katto (kuva 5 sivulla 17). Kuten jo monta kertaa on todettu, seinät ja katto olivat suurimmaksi osaksi valkoiset. Ensimmäisessä kerroksessa vallitsi tumma kivilattia lukuun ottamatta ravintolan parkettista keskilattiaa. Toisen kerroksen lattiat olivat kokonaisuudessaan parkettia. Suurimmaksi osaksi kalusteet olivat tummaksi petsattuja ja kiillotettuja, tuoleissa oli kaarevia linjoja, mutta pöydät olivat kulmikkaampia. Osa verhoista oli tummia ja paksuja, osa vaaleita valoverhoja. Kaikki seuratalon alkuperäiset valaisimet olivat hyvin samanlaisia. Materiaali oli valkoista opaalilasia, jota Karhulan lasitehdas ja Riihimäki-osakeyhtiön Kaukalahden tehdas ryhtyivät valmistamaan sodan jälkeen 1920-luvulla (Standertskjöld 2006: 120).

1930-luvulla, funktionalismin myötä tilojen kauneus yhdistettiin siisteyteen ja puhtauteen. Kiiltävää terästä, kromia, kaakeleita sekä muita helposti puhdistettavia materiaaleja käytettiin paljon sisustuksissa. Helpon puhdistettavuuden takia pöytiin ja tuoleihin tehtiin teräsputkijalat. Kuten on jo aiemmin todettu, arkkitehti Palmqvistin töissä funktionalismi ei koskaan ollut hallitsevassa roolissa, eikä seuratalollakaan nähdä viitteitä edellä mainituista materiaaleista tai kalusteista teräsputkijaloin, vaikka sen sisustusta voikin kuvailla osittain jopa kliniseksi. (Standertskjöld 2008: 38–39.)

Vertailukohteina seuratalolle tässä opinnäytetyössä ovat tehtaan pääkonttori ja virkailijakerho Kerhola, jotka Palmqvist suunnitteli samaan aikaan seuratalon kanssa. Vaikka ne eroavat arkkitehtuuriltaan suuresti toisistaan, löytyy rakennusten detaljeista ja pintamateriaaleista yhtäläisyyksiä. Esimerkiksi kaikkien näiden rakennusten sisätilojen listoitukset ovat profiililtaan samanlaiset, mutta Kerholassa ja seuratalolla ne ovat mäntyiset, kun taas pääkonttorilla listat on suunniteltu tammisiksi. Vanhoista pöytäkirjoista ja kirjeistä on päätelty, että Rudolf Walden on vaikuttanut vahvasti tehdasyhdyskunnan rakennusten arkkitehtuuriin ja Palmqvistin suunnitelmiin, mikä osaltaan voi vaikuttaa suuriin arkkitehtonisiin eroavaisuuksiin seuratalon, pääkonttorin ja Kerholan välillä.

Kuvat yhtäläisyyksistä ovat liitteessä 3, jossa esitellään rakennusten listoitukset, portaikkojen kaiteet ja sisääntuloaulojen lattiat. (Tylli 2013: 12.)

Liitteessä 1 2/6 esitellään valokuvia pääkonttorilta ja Kerholasta vuodelta 1938. Niistä huomaa, että sisustus seuratalolla oli pelkistetympi ja koruttomampi referenssikohteisiin verrattuna. Kerholan kalusteet olivat alun perin kodikkaampia ja koristeellisempia kuin seuratalolla, ja pääsääntöisesti sekä Kerholan että pääkonttorin kalusteet olivat raskaampia. Referenssikohteissa valaisimet eivät olleet yhtä yksinkertaisia kuin seuratalolla, mutta kalusteet olivat yhtä lailla tummasävyisiä ja lattiat muissa kuin eteistiloissa olivat vaaleahkoa parkettia. Myös verhot olivat sekä pääkonttorilla, Kerholassa että seuratalolla samantyylliset. Ainakin pääkonttorin eteiskäytävässä oli useita viherkasveja, mikä teki tilasta kodikkaamman ja viihtyisämmän. Seuratalolla viherkasveja näytti olevan vain ravintolassa (kuva 4 sivulla 16). Huomattavaa on myös, että kaikissa kohteissa seinä- ja kattopinnat olivat pääasiassa valkoiset, muutamia poikkeuksia lukuun ottamatta.

4.2 1950–1970

1950-luvulle tultaessa seuratalolla oli ehditty tehdä huomattavaa remonttia. Remontin tarkkaa ajankohtaa ei ole tiedossa, mutta käytössäni olevien valokuvien perusteella remontti on ajoittunut vuosien 1940 ja 1950 välille. Aulaan ja portaikkoon oli asennettu paneloinnit ja juhlasaliin sekä ravintolaan viilupintaiset levyt seinille. Aulan ja ravintolan narikat olivat uudet ja lämpiöön oli tehty baaritiski. Remontin suunnittelijastakaan ei ole tietoa, mutta arkkitehti Pekka Saarema on käyttänyt samanlaisia materiaaleja suunnittelemassaan Kerholan sisustuksen muutoksessa vuonna 1952. Tämän takia on mahdollista, että Saarema on suunnitellut myös seuratalon remontin. Kuvat verrattavista materiaaleista ovat liitteessä 4. (Tylli 2013: 26.)

1940-luvulla julkisissa tiloissa oli tapana käyttää erilaisia vaneripanelointeja, mikä oli tosin yleistynyt jo 30-luvulla, kun arkkitehteja oli kehoitettu käyttämään suunnitelmissaan enemmän kotimaisia rakennusmateriaaleja (Standertskjöld 2008: 90). Tämä tieto vahvistaa sitä ajatusta, että seuratalon paneloinnit ja viilupintaiset levyt on asennettu 40-luvulla. 1950–1960-luvuilta on säilynyt useita kuvia, joissa nämä seuratalon seinien paneloinnit ja levytykset näkyvät hyvin.

Myös kalusteet oli suurelta osin uusittu 50-luvulle tultaessa, ja myös ne näkyvät hyvin näissä valokuvissa.

Kuva 8. Eläkeläisten joulujuhla seuratalon ravintolassa 1950 (Kuvaaja ei tiedossa, 1950.)

Seuratalon ravintolan ikkunattomat pääty- ja sivuseinä oli yli puoleen väliin asti levytetty viilupintaisilla, suorakulman muotoisilla levyillä, jotka oli asennettu pystysuuntaan (kuva 8). Ravintolan alkuperäisiä tuoleja ei näy enää kuvassa 8, osa tuoleista oli luentosalin alkuperäisiä tuoleja, ja osa joitakin muita. Pöydät olivat vaihtuneet pitkiksi ja valaisimet koristeellisemmiksi. Valaistusta oli myös lisätty, sillä seinälevyihin oli kiinnitetty valaisimet. Verhot eivät olleet enää tummat, kuvan 8 perusteella niiden pituutta on vaikea arvioida.

Toisin kuin ravintolassa, juhlasalissa oli kuitenkin vielä säilytetty tummat verhot ja alkuperäiset tuolit (kuva 9 sivulla 24). Ikkunapenkeistä alaspäin seinät oli paneeloitu, samoin parven alapuolinen seinä, josta juhlasaliin saavutaan pariovien kautta. Seinä, jolla lava sijaitsee, oli levytetty samoilla levyillä kuin ravintolan seinät, ja lavan alapuoli oli paneeloitu. Tästä seinästä on valokuva liitteessä 1 1/6. Ikkunaseinät paneelien yläpuolelta olivat edelleen valkoiset.

Kuva 9. Pöydät kiertävät -näyttely seuratalon juhlasalissa 1950. Katso myös liite 1 1/- (Kuvaaja ei tiedossa, 1950.)

Juhlasalin (kuva 9 ja liite 1 3/6) ja ravintolan (kuva 8 sivulla 23) tapaan aula ja portaikko kokivat suuren muutoksen pintamateriaalien suhteen. Aulasta ei edelleenkään ole kuvamateriaalia, mutta portaikkoa on kuvattu 1950-luvulla.

Kuva 10. Työturvallisuusjuhlaa vietettiin seuratalolla 1952. Julisteita portaikon seinillä. (Kuvaaja ei tiedossa, 1952.)

Remontissa portaikko oli paneloitu samalla paneelilla kuin juhlasalin ikkunaseinien alaosat, lavan alapuoli ja parven alapuolinen seinä. Ensimmäisen ja toisen kerroksen välissä seinät oli sivuilta paneloitu ylös asti, mutta portaikon tasanteen kaareva ikkunaseinä oli paneloitu vain osittain (kuva 10 sivulla 24). Toisesta kerroksesta parvelle johtavassa portaikossa oli puolipanelointi koko matkalta. Muutoin seinät ja katto olivat valkoiset. Portaikon seinillä oli plafondit valaisemassa kulkua.

Lämpöön ja luentosalin remontit jäivät pintamateriaalien osalta vähäisimmiksi. Luentosalissa seinät pysyivät vaaleina, eikä sinne tehty panelointeja tai levytyksiä (liite 1 3/6). Muiltakin osin sen sisustus säilyi entisenlaisena: valaistus, kalusteet ja verhot olivat samat. Lämpöön rakennettiin baaritiski, josta ei tosin ole kuvamateriaalia käytössäni vielä 50-luvulta. Tyyliiltään se istuu tähän ennen 50-lukua tehtyyn remonttiin niin hyvin, että sen voidaan olettaa rakennettun silloin. Baaritiskin yläosan koteloinnissa ja siihen yhtyvässä seinäosudessa on käytetty samaa panelointia kuin muissa tiloissa, mutta sen alaosa on verhoiltu erilaisella paneelilla. Ensimmäinen valokuva siitä on vuodelta 1965, kuva on liitteessä 1 3/6.

Kuva 11. Ulkolaisten työturvallisuusjulistusten näyttely tapaturmatorjuntaviikolla 20.–25.10.1952. Katso myös liite 1 3/–. (Kuvaaja ei tiedossa, 1952.)

Tämä baaritiskiinkin liittyvä seinä oli lämpiössä ainoa, joka oli paneloitu. Lämpöön päätyseinälle oli tehty seinämaalaukset vuonna 1950 (kuva 11 sivulla 25 ja liite 1 3/6). Sen maalasivat T. Toiviainen ja T. Hassinen maalauksen vasemman alakulman signeerauksen perusteella. Juhlasalin puoleinen seinä oli maalattu tummaksi, ellei se ollut tumma jo aiemmin, kuvasta 7 (sivulla 20) kun ei voi asiaa varmasti sanoa. Kalusteet olivat vaihtuneet kokonaan, pöytäryhmien tilalle olivat tulleet verhoillut, selkänojalliset penkit ja pienet pyöreät pöydät. Ne kiersivät lämpöön seinustoilla jättäen keskilattian tyhjäksi. Verhot (kuva liitteessä 1 3/6) olivat jos eivät alkuperäiset, niin ainakin lähes samanlaiset.

1940-luvulla sota herätti voimakasta kotiseurakokousta ja isänmaallisuutta, ja sodan jälkeen ihmisillä oli jatkuvuuden ja turvallisuuden kaipuu. Tästä syystä sisustukset muuttuivat kodikkaammiksi ja lämpimämmiksi. Muotomaailma muuttui vapaammaksi ja leikkisämmäksi kuin 30-luvulla. Kun tuberkuloosiin keksittiin rokote, ei hygieenisyyttä tarvinnut vaalia enää samalla tavalla kuin aiemmin, ja sisustusmateriaalitkin pehmenivät. Nämä trendit näkyivät myös seuratalolla tehdyssä remontissa ja uusissa kalusteissa. Samoihin aikoihin myös viherkasvien käyttö sisustuksissa lisääntyi, mikä omaksuttiin ruotsalaisilta arkkitehteilta. Seuratalolla tämä trendi ei näkynyt yhtä voimakkaasti ainakaan käytössään olevien valokuvien perusteella. Tosin seuratalon kerhohuoneesta vasta 60-luvulla otetussa kuvassa (kuva 12 sivulla 27) näkyy tilanjakaja, jonka päällä on kasveja. (Standertskjöld 2008: 70, 90.)

Pekka Saareman tiedetään käyttäneen Paavo Tynellin valaisimia ainakin Kerholan sisustuksessa, ja mahdollisesti joitakin Tynellin valaisimia on käytetty myös seuratalolla. Ainakin 1940-luvulla Tynell teki paljon valaisimia messingistä, joka oli tuohon aikaan suosituin materiaali valaisimissa (Standertskjöld 2008: 92). Kuvassa 12 (sivulla 27) näkyy seuratalon ravintolan valaisimia, jotka saattavat olla Tynellin tuotantoa. Kyseiset valaisimet on hankittu seuratalolle luultavasti jo 40-luvun remontin yhteydessä.

1960- ja 1970-luvuilla kalusteet ja valaistus muuttuivat, mutta pintaremonttia ei tiettävästi tehty. Muun muassa seuratalon ravintolasta on kuvia, joissa sisustus poikkeaa jo täydellisesti alkuperäisestä pelkistetystä ja koruttomasta tyylistä (kuva 12 sivulla 27).

Kuva 12. Seuratalon entinen ravintola, nykyinen kerho huone 1960-luvulla (Kuvaaja ei tiedossa, 1960-luku.)

Liitteessä 1 4/6 olevan kuvan perusteella voidaan todeta, että ravintolaa käytettiin kerho huoneena ja kokoontumispaikkana. Milloin ravintola on tarkalleen muutettu kerho huoneeksi, ei ole tiedossa. Seinillä näkyi olleen karttoja ja miehet pelasivat shakkia pitkissä pöydissä. Huoneen perällä oli matalalla riippuvia valaisimia ja tilaa jakoi matala, koristeellinen sermi (kuva 12). Sermin takana oli neliskanttisia pöytiä ja pyöreälinjaisempia tuoleja kuin muualla tilassa. Kerho huoneen pitkät pöydät ja niiden tuolit olivatkin paljon raskaampia kuin tilan perällä olevat sirot kalusteet. Ikkunaseinustalla oli lisäksi neliönmuotoisia pöytiä ja seinän viertä kiersivät selkänojalliset, verhoillut penkit. Liitteen 1 4/6 kuvasta nähdään, että vielä 70-luvulla ainakin samat verhot, penkit ja riippuvat valaisimet olivat paikallaan.

4.3 1990-luvulta nykyhetkeen

1990-luvulla kerho huoneen takaseinälle ripustettiin lähes koko seinän kokoinen maalaus, jonka on tehnyt paperimiehenä toiminut Harri Luoma Myllykoski Oy:n 100-vuotisjuhlavuonna 1992 (kuva liitteessä 1 5/6). Saman vuosikymmenen alkupuolella uudistettiin myös juhlasalia pintapuolisesti. Tuolit ja verhot

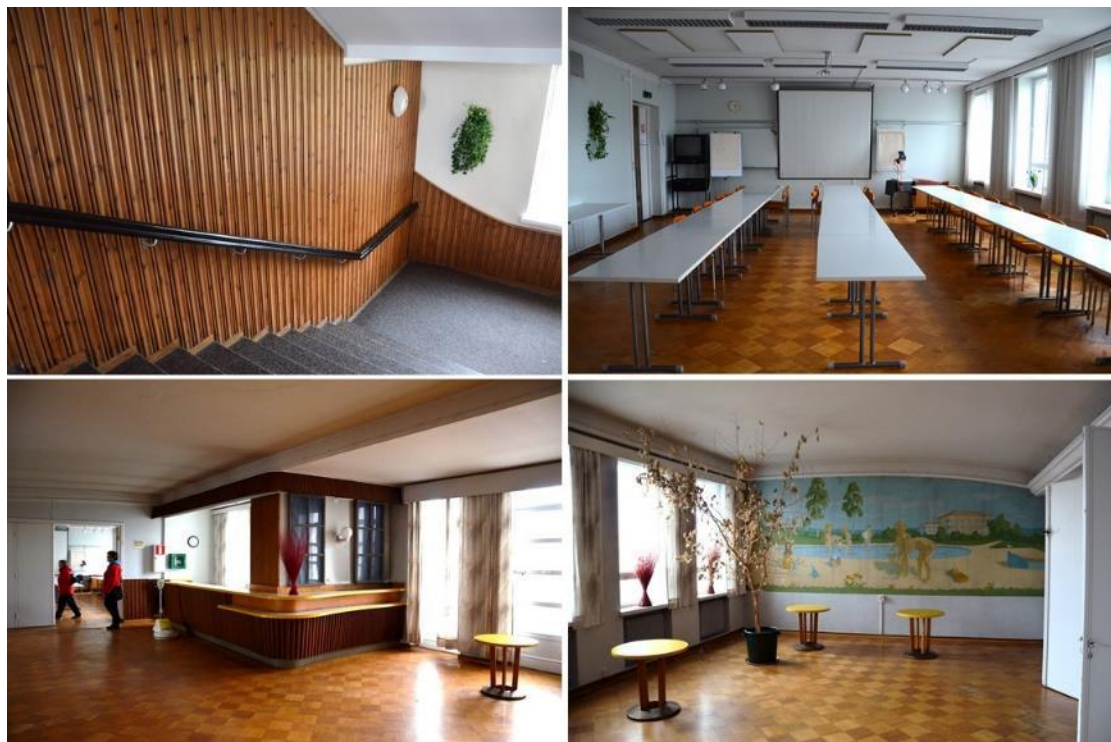
uusittiin, ja katto maalattiin ”poutapilviksi”, eli utuisen laikulliseksi (kuvat liitteessä 1 5/6). (Myllykosken seuratalo 2017.)

1970-luvun jälkeen seuratalolla on vaihdettu muitakin kalusteita kuin juhlasalin penkit, joista tosin osa on vielä tallella ja hyvässä kunnossa. Kerhuhuoneessa on tällä hetkellä kalusteet, jotka ovat omiaan luentosaleissa ja kouluissa (kuva 13).

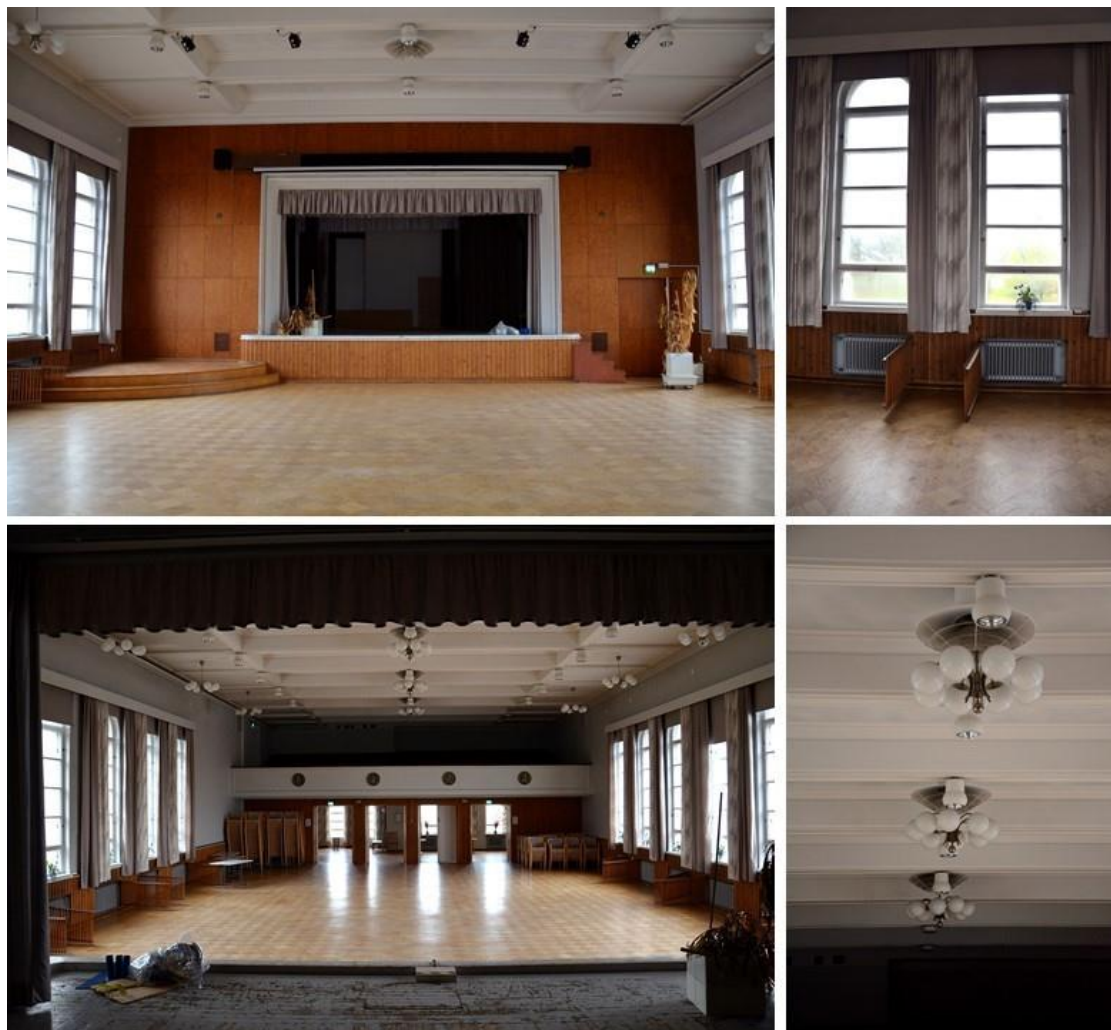
Kuva 13. Seuratalon sisääntuloaula ja kerhuhuone vuonna 2016 (Huusari 2017.)

Kerhuhuoneen valaistusta on myös lisätty vastaamaan nykypäivän tarpeita. Katossa kulkevat virtakiskot, joissa on sekä riippuvia valaisimia että kohdevalaisimia (kuva 13). Seinillä kiertävät lähes samanlaiset penkit kuin lämpiössä oli 50-luvulla (kuva 11 sivulla 25). Enää ikkunoissa ei ole kappaverhoja, vain suorat sivuverhot, joista osa on kuviollisia ja osa yksivärisiä. Kerhuhuoneen sävy maailma on punertava, ja sävy onkin luultavasti poimittu Harri Luoman takaseinää hallitsevasta maalauksesta (liite 1 5/6). Sama punainen väri jatkuu sisääntuloaulaan vain muutaman penkin verhoilussa; sävy maailmaltaan aula on huomattavasti hillitympi. Aulan valaistus on toteutettu plafondeilla, joihin sähkö on jouduttu tuomaan seiniltä katon pintaa pitkin (kuva 13). Muilta osin aula on suurelta osin 50-luvun asussaan. Vuosikymmeniä muuttumattomana on pysynyt myös portaikko (kuva 14 sivulla 29), jossa on edelleen seinillä samat valaisimet kuin 50-luvulla (kuva 10 sivulla 24).

Kuva 14. Seuratalon portaikko, luentosali ja lämpiö vuonna 2016 (Huusari 2017.)

Luentosalissa (kuva 14) on tällä hetkellä samat kalusteet kuin kerhohuoneessa. Sen värimaailma on tosin hillitympi, verhot ovat yksiväriset, todella vaaleanharmaat, eikä kappaa ole enää sielläkään. Valaistus on ratkaistu loisteputkilla ja muutamilla kohdevaloilla virtakiskossa. Valaisinten väliin on asennettu akustiikkalevyjä harvakseltaan. Tilaa on viime vuosikymmeninä käytetty päivittäin Myllykoski Oy:n koulutustilana, ja sen vuoksi siellä on televisio, piirtoheitin, fläppitauluja, valkokangas ja videotykki (Myllykosken seuratalo 2017). Viereisessä lämpiössä (kuva 14) kalusteita ei ole enää kuin muutama: samat pyöreät pöydät, jotka olivat käytössä jo 50-luvulla (kuva 11 sivulla 25), ja yksi penkki, jonka alkuperästä ei ole tietoa. Pöytien kannet ja baaritiskin reuna ovat keltaiset, mutta ei ole tiedossa, ovatko ne aina olleet sen väriset tai minkä väriset ne alun perin ovat olleet. Lämpiössä yleisvalaistus on lähes alkuperäinen, katon kourussa ovat loisteputket ja seinällä vain kaksi valaisinta, jotka tosin eivät ole alkuperäiset. Baaritiskin luona sitten on lisävalaistusta; loisteputket tiskin yläpuolella ja kohdevalaisimet virtakiskossa tiskin takana. Verhot ovat vaaleanharmaat ja kuviolliset.

Kuva 15. Seuratalon juhlasali vuonna 2016 (Husari 2017.)

Kuten jo tämän luvun alussa kerroin, 90-luvun alussa uusittiin juhlasalin tuolit ja verhot, ja katto maalattiin "poutapilviksi" (Myllykosken seuratalo 2017). Osa verhoista on yksivärisiä ja osa kuviollisia, mutta kaikki ovat kuitenkin vaaleanharmaita (kuva 15). Samaa sävy maailmaa löytyy myös näyttämön verhoista, joista osa on vaaleanharmaita, mutta osa kuitenkin tummanruskeita. Ikkunoissa on sivuverhojen lisäksi pimennysverhot, joita tarvittiin elokuvanäytösten aikana. Kattoon on alkuperäisten valaisinten lisäksi asennettu lisää valaisimia, ja ikkunoiden väleissä sijainneita seinälampetteja ei enää ole. Parven etureunaa koristavat alkuperäiset G. Finnen muotoilemat vertauskuvalliset reliefit (Tylli 2013: 25). Esiintymislavan pinta on erittäin kulunut, mutta se on viimeksi ollut harmaa väritään. Juhlasalin flygelikoroke ja näyttämön pikkuportaot eivät ole alkuperäisiä, mutta ne näkyvät jo valokuvassa vuodelta 1979, jolloin MyKV:n ja MNV:n 50-vuotisjuhlat järjestettiin seuratalon juhlasalissa (liite 1 3/6).

Vuosien saatossa seuratalon sisustus on muuttunut huomattavasti koristeellisemmaksi ja koriste-esineitä ja sisustuselementtejä on lisätty joka tilaan. Kuten kuvista 13–15 (sivuilla 28–30) voidaan nähdä, on viime vuosina suosittu tekokasveja seinillä ja ikkunalaudoilla. Oikeitakin viherkasveja seuratalolla oli aikaisemmin useita, mutta ne kuolivat rakennuksen ollessa kylmänä. Peilejä on myös ripoteltu usealle seinälle ja lämpiössä baaritiskin luokse on ripustettu vanhat ikkunat koristeiksi. Ensimmäisen kerroksen aulasta ja wc-tiloista löytyy sapluunalla maalattuja murattikuvioita. Jossakin vaiheessa kaikkien tilojen ikkunoihin on lisätty verholaudat.

5 TILASUUNNITELMA

Tässä luvussa esitellään seuratalon tilasuunnitelma, käydään sen suunnittelu-prosessi läpi vaihe vaiheelta ja perustellaan tehdyt valinnat. Seuratalon edustiloista wc-tilat on jätetty suunnitelmassa vähemmälle huomiolle ja parven vip-tilojen suunnitelma esitellään vain idea tasolla. Tilasuunnitelma on jaettu alalukuihin, joissa käsitellään erikseen pintamateriaalit ja värimaailma, kalusteet, valaistus, tunnelma sekä parven suunnitelma lyhyesti.

Suunnitelmassa ei ole tehty mitään muita rakenteellisia muutoksia, kuin 2. kerroksen baarin ja pystybaarin välisten ovien poistaminen tilan avartamiseksi (liite 5). Kuten jo johdannossa mainitsin, vireillä olevassa asemakaavassa seuratalolle esitetään merkintää sr eli suojeltava rakennus, mikä tarkoittaa sitä, että seuratalon päätilat ja niiden kiinteä sisustus tulee säilyttää, ja sen korjaus- ja muutostöistä on jo suunnitteluvaiheessa pyydettävä museoviranomaisten lausunto (Purho 2016). Tästä syystä mitään rakenteisiin kohdistuvia muutoksia ei suunniteltu, eivätkä ne olisi olleet tarpeellisiakaan jo valmiiksi toimivan pohjaratkaisun ja suunnittelun lähtökodan, eli alkuperäisen suunnitelman kunnioittamisen, takia. Kaikki piirustukset on luetteloitu piirustusluetteloon (liite 6).

5.1 Pintamateriaalit ja värimaailma

Seuratalon edustustilojen pintoja on päivitetty viimeksi 1990-luvulla. Nykytilanne on esitelty kappaleessa 4.3 1990-luvulta nykyhetkeen. Kymenlaakson museon rakennustutkija Kirsi Toivonen kertoo, että restauroinnissa on nykyään vallalla talon eri aikakausien kerroksia vaaliva korjaustapa. Hänen mukaansa *palauttavat toimenpiteet ovat paikallaan, mikäli uudet osat ovat täysin ristiriidassa rakennuksen ilmeen kanssa tai ovat tehty materiaalein, jotka eivät ole rakennukselle hyväksi.* Tällöinkin palauttavien toimenpiteiden tulisi pohjautua huolella tutkittuun tietoon. Seuratalon 40-luvun lopulla tehdyssä remon-tissa sen sisustus muuttui huomattavasti seinien panelointien ja levytysten ta-kia. Toivonen pitää tätä talon 50-luvun ilmettä vaalimisen arvoisena, eikä läh-tisi sitä poistamaan. Paneloinnit ja levytykset edustavat yhtä aikakautta seura-talon sisustuksessa. Edellä mainituista syistä, ja seuratalon alkuperäistä si-sustusta vaalittaessa, eivät pintamateriaalit muuttuneet tässä suunnitelmassa kovinkaan paljon. (Toivonen 2017.)

Edustustilojen ilmeestä haluttiin yhtenäinen ja siksi kaikkiin tiloihin valittiin sa-mat valkoiset maalisävyt kattoon ja seiniin. Valkoinen valittiin, koska alun perin suurin osa seinä- ja kattopinnoista on ollut valkoisia, ja se on raikas monien eri puunsävyjen rinnalla. Seinät ja katot olivatkin jo valmiiksi vaaleaksi maalatut panelointeja, levytyksiä ja seinämaalausta lukuun ottamatta. Seiniin valittiin sävyksi maalarinvalkoinen, Tikkurilan sävy G497. Tämä sävy valittiin, koska se ei ole häikäisevän valkoinen, mutta silti tarpeeksi raikas punertavien pa-neeleden rinnalla. Sävy on vuosien saatossa kehittynyt edustamaan helposti lähestyttävää valkoista sävyä, joka myös häivyttää likatahroja ja sormenjälkiä. Tikkurilan värikartassa se on ollut standardisävy jo vuosikymmeniä. Kattoon valittiin maalarinvalkoista kirkkaampi ja puhtaampi sävy, Tikkurilan F499. (Mikä on maalarinvalkoinen? 2017.)

Lämpöön päätyseinällä oleva seinämaalaus (näky kuvassa 14 sivulla 29) pää-tettiin säilyttää ja sen värimaailma toistuu sisustuksessa läpi edustustilojen. Baarin ja pystybaarin päätyseinille valittiin murrettu sininen, Tikkurilan sävy N436. Nämä seinämaalausta vastapäätä olevat seinät haluttiin maalata sä-vyllä, koska kyseisistä tiloista puuttuvat kaikki muut elementit, joita seuratalon

seinillä nähdään, kuten paneelit ja levytykset. Näin tilat yhdistyvät luonnollisesti lämpiöön ja sitä kautta muihinkin tiloihin.

Seuratalon edustustilojen lattiat ovat alkuperäisiä, lukuun ottamatta ravintolan lattiaa, joka tosin tehdään Museoviraston hyväksymällä tavalla täysin samantyyppiseksi kuin vanha. Toisen kerroksen juhlasalin, lämpiön ja baarin lattiat ovat parkettia. Parketille tehdään hionta- ja lakkauskesittely. Kerrosten väliset portaat ovat hyvässä kunnossa, paneloinnit puhdistetaan ja ainoastaan kaiteiden käsijohteet suunniteltiin maalattavan uudestaan kiiltävän mustiksi. Juhlasalin esiintymislavan lattia on huonossa maalissa ja sille valittiin hyvin paljon nykyisen sävyn kaltainen vaalea harmaa, Tikkurilan sävy TVT 2116. Vaikka parven osalta suunnitelma jäi ideatasolle, ehdotettiin sinne uutta lattiaa. Nykyinen lattia on vaalean kellertävä, mutta liitteessä 1 4/6 olevan valokuvan perusteella lattia on aikaisemmin ollut tumma, ja siksi sinne valittiin nytkin tumma sävy.

Kaikkialla seuratalon edustustiloissa paneelit ja levytykset ovat melko hyvässä kunnossa ja ne päätettiin vain puhdistaa. Samoin ensimmäisen kerroksen laattalattiat ja wc-tilojen laatat ja kaakelit puhdistetaan. Pintamateriaaliluettelossa (liite 7) on lueteltu tila kerrallaan jokainen pinta ja sen käsittely.

Kuva 16. Molempien kerrosten pintamateriaalit koottuna yhteen (Huusari 2017.)

Kuvassa 16 esitellään sekä ensimmäisen että toisen kerroksen pintamateriaalit rinnakkain. Vasemmalla on 1. kerroksen materiaalit ja oikealla 2. kerroksen. Kuvasta saa hyvin käsityksen siitä, kuinka pintamateriaalit luovat vankan pohjan sisustussuunnitelmalle. Edustustiloihin oli helpompi luoda yhtenäinen tyyli kalusteilla ja tekstiileillä, kun sen pinnat olivat jo valmiiksi hyvin linjassa keskenään.

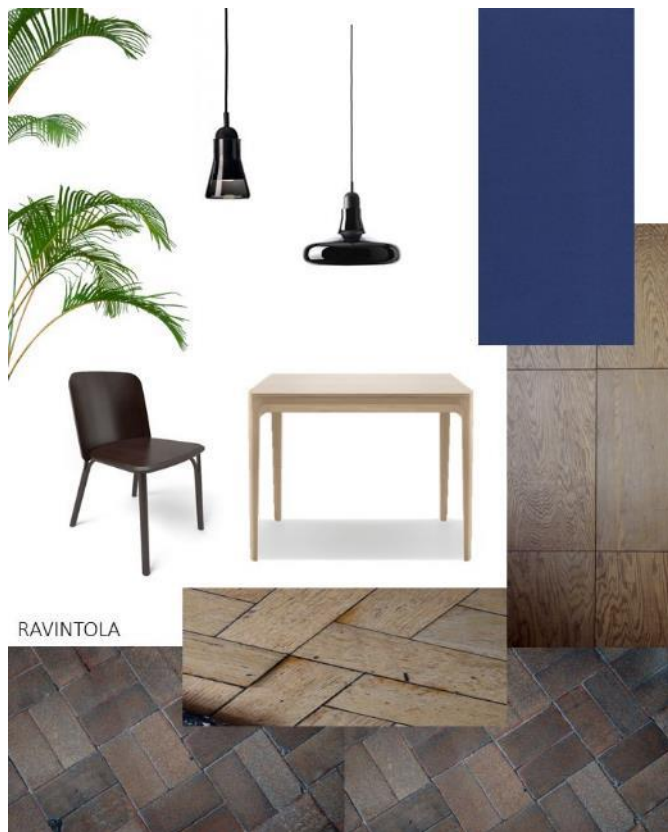
Kuten jo aiemmin mainitsin, valkoisen ja puunsävyjen rinnalle otettiin sävyjä lämpiön seinämaalauksesta. Sininen, vihreä ja beige toistuvat etenkin suunnitelman tekstiileissä, joilla tiloihin tuodaan eniten väriä baarin ja pystybaarin seinän lisäksi. Verhoilla (liite 8) haettiin myös sitä alkuperäistä tunnelmaa siltä osin, että sekä ravintolassa että juhlasalissa oli aikanaan tummat verhot, ja lämpiössä ja silloisessa luentosalissa, nykyisessä baarissa, oli vaaleat ja valo läpäisevät verhot. Uudet kangasvalinnat pysyvät tässä linjassa. Verhojen käyttöä pohdittiin tarkkaan ja mietittiin, ovatko ne tarpeellisia kaikissa tiloissa. Mutta koska esimerkiksi lämpiössä muita akustoisia elementtejä ei liiemmin ole, koettiin verhot tarpeellisiksi juuri akustiikan takia. Akustiikalla perustellaan myös juhlasalin verhojen kangasvalintaa, sillä tila on noin 6,5 metriä korkea ja siellä järjestettävissä tapahtumissa hyvä akustiikka on tärkeässä roolissa. Kangas on paksu ja samettinen, eli se akustoi huomattavasti paremmin kuin ihan ohut valoverho. Sametti on myös kankaana hieman ”vanhahtava”, joten se sopii hyvin seuratalon tunnelmaan. Verhoihin valittiin kaikkia kolmea seinämaalauksesta poimittua väriä: sinistä, vihreää ja beigeä (liite 8). Kaikissa kankaissa on huomioitu asiakkaan toive niiden vesipestävydestä ja kaikkien paloluokitukset ovat SL1 eli vaikeasti syttyvä.

5.2 Kalusteet

Kalustevalinnoissa huomioitiin seuratalon eri vuosikymmenet. Muutamia vanhoja kalusteita löytyi seuratalon tiloista ja niistä hyödynnettiin kolmea eri kalustetta. Yksi näistä on penkki, joita oli aulassa kaksi kappaletta (kuva liitteessä 1 6/6). Penkin syntyhetkeä on vaikea sanoa, mutta hieman samantyylliset olivat penkit lämpiössä 1950-luvulla (kuva 11 sivulla 25). Jos kyseessä on samat penkit, ovat ne tähän mennessä käyneet läpi jonkinlaisen laihdutusleikkauksen, sillä istuimet ja selkänoja eivät ole yhtä pulskat kuin 1950-luvun penkeissä. Joka tapauksessa nämä penkit saivat jäädä aulaan, toinen nykyiselle paikalleen ravintolan vastaiselle seinustalle ja toinen portaiden viereen. Kalusteiden paikat on esitetty kalustepohjapiirustuksissa liitteessä 9. Aulaan ei sijoitettu muita irtokalusteita.

Liitteessä 10 on moodboardit ravintolasta, baarista ja lämpiöstä. Tällaisten tunnelmataulujen avulla suunnitelman punainen lanka on helpompi löytää, ja kaluste ja materiaalivalinnat pysyvät yhtenäisinä. Ravintolan (kuva 17 sivulla

35) ja baarin (kuva 18 sivulla 36) moodboardit esitellään tässä luvussa kalustevalintojen yhteydessä.

Kuva 17. Ravintolan moodboard (Huusari 2017.)

Ravintolaan (kuva 17) valittiin pöydäksi sekä neliön että suorakaiteen mallisia Alkin Biga-pöytiä (liite 11). Myös vuoden 1938 ravintolasalissa oli käytetty kummankin muotoisia pöytiä (kuva 4 sivulla 16). Tuoleiksi valikoitui Tonin Split-tuolit kahvin sävyisinä. Muotokieleltään ne ovat hyvin samankaltaiset alkuperäisten tuolien kanssa ja värikin haluttiin pitää alkuperäiselle uskollisena. Myös pöytäryhmien asettelussa huomioitiin alkuperäinen tilasuunnitelma: suorakaiteen muotoiset pöydät ovat keskilattialla ja neliön muotoiset salin reunoilla (liite 9 1/2). Ero vuoteen 1938 tehtiin kuitenkin siinä, että neliön muotoiset pöydät asetettiin diagonaalisesti toisiinsa nähden, kun alun perin ne olivat suorassa, kuten muutkin pöydät. Pöydät ryhmiteltiin melko väljästi – olisi ravintolaan muutama asiakaspaikka mahtunut lisää, mutta tila haluttiin pitää väljän oloisena, jotta siitä tulisi samanlainen tunnelma kuin kuvasta 4, sivulla 16, tulee. Tosin tällä pöytien diagonaalisella asettelulla saatiin asiakaspaikkoja mahtumaan enemmän, kuin jos pöydät olisivat olleet suorassa (Rakennustieto

Oy 2014: 9). Ravintoloita ja kahviloita käsittelevän RT 94-11164 –kortin mukaan asiakaspaikat voidaan laskea niin, että ravintolasalissa jokaista asiakasta kohden varataan 1–1,5 m² tilaa (Rakennustieto Oy 2014: 5). Seuratalon ravintolan pinta-ala on 126 m², joten kertoimella 1,5 laskettuna asiakaspaikkoja mahtuisi 84 kappaletta. Täytyy ottaa huomioon, että sekä baaritiski että narikka vievät tilasta useamman neliömetrin. Joitakin tilaisuuksia varten keskilattian suorakaiteen muotoiset pöydät voidaan tarvittaessa kääntää niin, että niistä saa muodostettua pitkiä pöytiä, mutta valaisimet ryhmittyvät silti pöytien yläpuolelle melko fiksusti. Tällöin pöytiä ja tuoleja mahtuu saliin tavallista enemmän ja asiakaspaikat nousevat 60 paikasta 72 paikkaan (liite 12). Ravintolan ollessa normaalikäytössä pöytien ryhmittelyssä on huomioitu henkilökunnan ja asiakkaiden luonnolliset kulkuväylät (liite 9 1/2). Esimerkiksi baaritiskin edessä on reilummin tilaa ja keittiön oven kohdalta on myös leveämpi väylä pöytärivistön läpi kohti ikkunaa.

Luentosali ja sen viereinen kerhuhuone muutettiin baariksi ja pystybaariksi, jotka ovat tilojen välisten ovien poiston takia yhtä avonaista tilaa. Baariin haluttiin luoda erityyppisiä istuin- ja seisoskeluryhmiä (liite 9 2/2).

Kuva 18. Baarin moodboard (Hususari 2017.)

Jotta yhtenäisyys myös kalusteissa säilyisi tilasta toiseen, valittiin baariin sama Alkin Biga-pöytä, mutta vain neliön muotoisena (kuva 18 sivulla 36). Pöydän ympärille löytyi tuolit seuratalon kellarista, alkuperäiset luentosalin tuolit vuodelta 1938. Tuolit eivät olleet enää alkuperäisessä värissään, vaan ne oli maalattu vaaleanruskeiksi (kuva liitteessä 1 6/6). Niiden nykyinen väri ei ole kovin kaunis, joten ne maalataan tummansinisiksi Tikkurilan sävyllä M437 (liite 11). Näitä neljän hengen pöytäryhmiä sijoitettiin baarin keskelle (liite 9 2/2).

Baarin ikkunoiden eteen sijoitettiin sohvaryhmiä (liite 9 2/2). Niihin löytyi pöydät seuratalon lämpiöstä (kuva liitteessä 1 6/6). Pikkupöydät ovat peräisin 50-luvulta, sillä ne näkyvät kuvassa 11, sivulla 25. Niitä oli vain viisi kappaletta, joten niitä teetetään saman verran lisää. Vanhoissa pöydissä kannet on maalattu keltaisiksi, eivätkä ne siksi sopineet väreiltään uuteen sisustukseen, joten sekä kannet että jalat hiotaan ja käsitellään Tikkurilan sävyllä 3440 Vanha tammi (liite 11). Pöytien ympärille haluttiin sohvat, jotka loisivat ryhmistä intiimit. Ensin sohviksi mietittiin seuratalolla olevia penkkejä (kuva liitteessä 1 6/6), jotka ovat lähes samanlaiset kuin aulassa olevat kaksi penkkiä. Ne eivät kuitenkaan tuntuneet tarpeeksi mukavilta ja intiimeiltä. Koska sohvalta vaadittiin enemmän selkänojaa ja käsinojia intiimiyttä luomaan, valittiin sohviksi &Traditionin Mayor Sofa (kuva 18 sivulla 36 ja liite 11). Sohvan ovat alkuaan suunnitelleet Arne Jacobsen ja Flemming Lassen vuonna 1939, joten se sopii ajallisesti hyvin seuratalolle (&Tradition 2017). Sen jaloissa on myös samankaltaiset sarjat kuin luentosalin alkuperäisissä tuoleissa, mikä tekee siitä entistä sopivamman valinnan.

Kolmantena baariin sijoitettiin korkeita pöytiä, joiden luona voi seisoskella (liite 9 2/2). Jotta sisustus ei lähtisi rönsyilemään, teetetään pöydät korkeiksi versioiksi 1950-luvun pikkupöydistä, ja ne käsitellään myös samalla sävyllä (liite 11). Samoja pöytiä sijoitetaan lämpiöön ikkunoiden edustalle. Lämpiön kalustus haluttiin pitää yksinkertaisena ja korkeiden pikkupöytien lisäksi sinne sijoitettiin vain yksi sohva kahdella pikkupöydällä (liite 9 2/2). Baariin ja lämpiöön valittiin samat kalusteet, jotta tila tuntuisi yhtenäiseltä, yhdeltä suurelta tilalta, silloin kun niiden väliset ovet ovat auki. Lämpiön vanha baaritiski (näkyvä ku-

vassa 14 sivulla 29) sai pitää panelointinsa, sillä ainoastaan sen kansi kunnostetaan. Kannen pinnassa on muovimatto ja sen reunojen listat ovat keltaiset, joten muovimatto revitään pois, pinta ja listat hiotaan ja käsitellään samalla Tikkurilan sävyllä, 3440 Vanha tammi, kuin pikkupöydät ja uudet korkeat pikkupöydät (liite 11).

Juhlasalin ainoat kalusteet ovat tuolit, jotka tällä hetkellä ovat peräisin 1990-luvulta (liite 1 5/6). Koska alun perin salissa oli elokuvateatteripenkit (kuva 5 sivulla 17), joita edelleen on parvella tallessa (liite 1 5/6), haluttiin juhlasaliin tuoda enemmän niitä muistuttavat tuolit. Samaa taittuvien istuimien henkeä on Poiatin Lavitta-tuolissa (kuva 19).

Kuva 19. Poiatin Lavitta-tuoli (Formverk 2017.)

Lavitta (kuva 19) on pinottava tuoli, jonka muotokielestä tulee hyvin paljon mieleen taittuva elokuvateatteripenkki. Väriksi valittiin musta, koska puisen parketin, puisten paneelien ja levytysten, valkoisten seinien ja katon, sekä tummansinisten verhojen kanssa se saattaisi luoda yhtä dramaattisen tunnelman kuin mitä välittyi kuvasta 5, sivulla 17, joka on otettu seuratalon juhlasalista vuonna 1938.

Sisustussuunnitelmassa tiloihin tuotiin kodikkuutta useilla viherkasveilla. Vaikka vanhoista valokuvista ei tullut esille, että seuratalolla olisi vuosien saatossa käytetty erityisen runsaasti viherkasveja sisustuksessa, olivat ne kuitenkin 1940-luvulla Suomessa erittäin suosittuja, sillä ne toivat tiloihin kodikkuutta

(Standertskjöld 2008: 90). Viherkasvit ovat myös tällä hetkellä koko ajan nouseva trendi sisustuksissa, joten suunnitelmassa kasvit voidaan linkittää kahteen eri aikakauteen.

5.3 Valaistus

Seuratalon edustustilojen valaistuksen suunnittelussa on pyritty hyödyntämään olemassa olevia valaisimia ja niiden paikkoja sen verran kuin se oli mahdollista. Juhlasalin valaistus pysyy kokonaan entisenlaisena, sillä juhlasalissa on edelleen sen alkuperäiset valaisimet. Toki sinne on asennettu lisävalaistusta, mutta siihen ei ollut tarpeellista puuttua. Ravintolassa, baarissa ja lämpiössä hyödynnettiin niissä olevia virtakiskoja ja aulan, baaritiskin ja lämpiön epäsuoraa valoa antavat loisteputket vaihdetaan vain ledeihin. Vanhat valaisimet haluttiin säilyttää myös portaikon ja lämpiön seinillä (liite 13 2/2).

Wc- tiloissa lavuaarien ja peilien yläpuolelle oli rakennettu lastulevyiset kotelot loisteputkille. Lisäksi kotelot oli koristeltu murattikuviolla. Kotelot ja loisteputket haluttiin poistaa ja tilalle valittiin Domus Classican perinteiset posliiniset seinävalaisimet (liite 14). Samat valaisimet vaihdettiin muovisten tilalle, jotka valaisivat wc-koppeja kevytseinien yläpuolella (liite 13 1/2).

Aulan katossa on tällä hetkellä muoviset plafondit, joiden tilalle samoihin kohtiin suunniteltiin laitettavan Fagerhultin Globia Led -valaisimet (liite 13 1/2 ja liite 14). Valaisimet ovat hyvin samanlaiset kuin luentosalin alkuperäiset valaisimet (kuva 6 sivulla 19), joten samanlaiset ovat voineet olla aulassakin.

Ravintolaan ja baariin tuotiin suunnitelmassa astetta modernimmat valaisimet. Niiden muotokieli viittaa kuitenkin tarpeeksi vuosikymmeniä taaksepäin ja materiaalina lasi oli valaisimissa paljon käytetty jo ensimmäisistä valaisimista lähtien.

Kuva 20. Shadows-valaisimia (Huusari 2017.)

Ravintolaan valittiin Brokiksen mustat Shadows XL -valaisimet kiiltävällä lasilla ja mustalla puunupilla (kuva 20). Saman malliston valaisin valittiin myös baariin, mutta lasi on mattapintaiseksi käsiteltyä opaalilasia ja puunuppi luonnolliseksi käsitellyn tammen värinen. Seuratalolla oli alun perin useassa tilassa opaalilasiset valaisimet, joten baarin valaisimen opaalilasi on luonnollinen valinta. Koska ravintolasta haluttiin suunnitella astetta tummempi kuin baarista, valittiin sinne mustat valaisimet. Ne tuovat ravintolaan hämyisen tunnelman tummansinisten verhojen ja seinien puisten levyjen kanssa. Sekä ravintolassa että baarissa valaisimet aseteltiin pöytäryhmien yläpuolelle, sillä pimeään aikaan muuta yleisvaloa on tiloissa todella vähän (liite 13 1/2 ja 2/2). Olemassa oleviin virtakiskoihin suunniteltiin spottivalot kohtiin, joista ne voivat valaista muun muassa tilojen viherkasveja, baariskejää ja seinälevyjä, luoden tällä tavoin valoa muualle tilaan. Ravintolan kiskovalaisimet on myös ryhmitelty niin, että osaa niistä voi käyttää vain silloin kun tarvitsee esimerkiksi hyvää siivousvaloa.

Valaisinten ryhmittely pöytäryhmien päälle mietitytti ensin, sillä tilojen oli tarkoitus sopia monenlaisiin eri tapahtumiin. Tunnelman luomiseksi valaisimet kuitenkin sijoitettiin pöytien yläpuolelle. En osannut kuvitella ravintolaan tai baariin tilaisuutta, jossa pöytiä tarvitsisi siirrellä tai pöydät kerättäisiin sivuun ja lattialla pitäisi olla vapaata tilaa. Seuratalossa on useita muita tiloja, joissa tällaisia toimenpiteitä vaativat tilaisuudet voidaan pitää.

5.4 Tunnelma

Seuratalon edustustilojen sisustukseen on siis otettu elementtejä eri vuosikymmeniltä: vanhat tuolit 1930-luvulta, alkuperäistä sisustusta henkiviä uusia kalusteita, paneelit ja pikkupöydät 1950-luvulta, valaisimet 2010-luvulta ja niin edelleen. Kaikki elementit on koottu kerrokselliseksi sisustussuunnitelmaksi ja yhtenäiseksi tyyliksi, josta löytyy viitteitä eri aikakausilta. Ravintolan, baarin ja lämpimän tunnelmaa hahmoteltiin projektiokuvilla (liite 15).

Kuva 21. Ravintolan tunnelmaprojektio (Huusari 2017.)

Ravintolan tunnelmaprojektiossa (kuva 21) on esitetty osa tilan kalusteista ja valaisimista, sekä pintamateriaaleja värein. Tarkoituksena oli tehdä kuva, josta tulee ilmi tilan tunnelma, ei niinkään millin tarkasti se, mikä kaluste on missäkin kohtaa.

Kuva 22. Baarin tunnelmaprojektio (Huusari 2017.)

Samaa ideaa haettiin baarin tunnelmaprojektiossa (kuva 22). Yhdessä kuvassa saatiin kuvattua sekä baaria että pystybaaria ja samalla kaikki kalusteet

ja valaisimet. Tunnelmaprojektoiden tavoite on esitellä tilan tunnelmaa niin, että sen katsoja pystyy mielessään kuvittelemaan, miltä tila näyttäisi kyseisellä tavalla sisustettuna. Vaikka lähes kaikkiin tiloihin sijoitettiin viherkasveja, haluttiin niitä tuoda baariin vielä enemmän. Suurien lattiakasvien lisäksi seinille sijoitettiin köynnöskasveja seinäruukkuihin.

5.5 Parven VIP-tilat

Tässä opinnäytetyössä tavoitteena oli tuottaa seuratalon parvelle idea-tason suunnitelma VIP-tilasta. Ensin mietittiin sitä, pitäisikö parvi jakaa osiin, useampiin VIP-tiloihin. Lopulta ajatus hyllyttiin, koska se olisi voinut heikentää näkyvyyttä lavalle ja tilaa ei olisi voinut hyödyntää yhtä luovasti.

Kuva 23. Luonnoskuva parven käytöstä (Huusari 2017.)

Parvella on tallessa juhlasalin alkuperäisiä elokuvateatteripenkkejä, joita oli tarkoitus hyödyntää suunnitelmassa. Penkkejä sijoitettiinkin muutama rivi parven etuosaan, josta on hyvä näkyvyys lavalle (liite 16). Koska VIP-tiloissa saatetaan viettää aikaa myös ennen ja jälkeen esityksen, parven takaosa suunniteltiin tasoitettavan portaista ja sinne sijoitettiin pöydät ja tuolit ruokailua varten. Puolet tasanteesta pyhitettiin rennolle oleskelualueelle, jossa on viimeinen porraskorotettu penkiksi ja sillä sekä lattialla on suuria tyynyjä. Tällainen tilankäyttö mahdollistaa tilan vuokraamisen monille eri ryhmille, sillä tilassa on mahdollista ruokailla, nauttia virvokkeita, oleskella rennosti ja katsoa esityksiä.

Parven etukaide on vain 80 cm korkuinen, joten sen jatkoksi suunniteltiin kaide, joka muodostuu pleksilasista ja mahdollisimman harvaan asennetuista metallisista välipuikoista. Samanlainen kaide suunniteltiin asennettavan myös tasanteen etureunaan turvallisuuden takaamiseksi.

6 KALUSTESUUNNITELMA

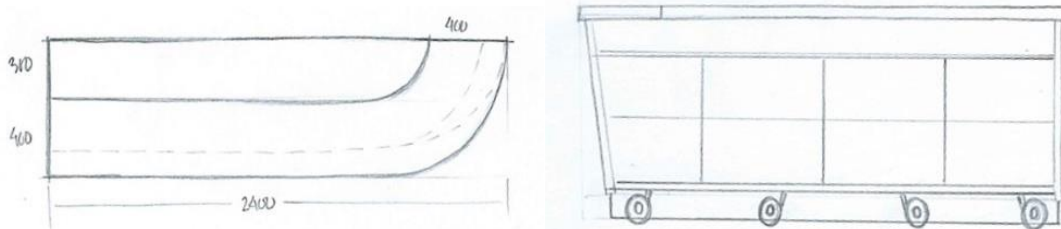
Seuratalolle oli tarkoitus suunnitella myös kaksi baaritiskiä, sekä ravintolaan että baariin. Kriteereinä oli niiden liikuteltavuus, eli tiskeihin ei tulisi ainakaan mitään vettä vaativaa. Sähköä baaritiskillä vaativat jo pelkästään kassakoneet, mutta sen suunnittelu jäänee tiskin toimintoja tarkemmin suunnittelevalle taholle. Nyt suunnittelu keskittyi enemmän tiskin ulkomuotoon ja ulkomittoihin, kuin sen sisältöön, joka tässä työssä kannattaa tulkita enemmän viitteellisenä (liite 17). Inspiraatiota baaritiskin muotoon saatiin seuratalon lämpiön vanhasta baaritiskistä (kuva 24). Uusiinkin tiskeihin suunniteltiin siis kaareva elementti ja verhoiluun otettiin ideoita vanhan tiskin verhoilun paneloinnista.

Kuva 24. Lämpiön vanha baaritiski (Huusari 2017.)

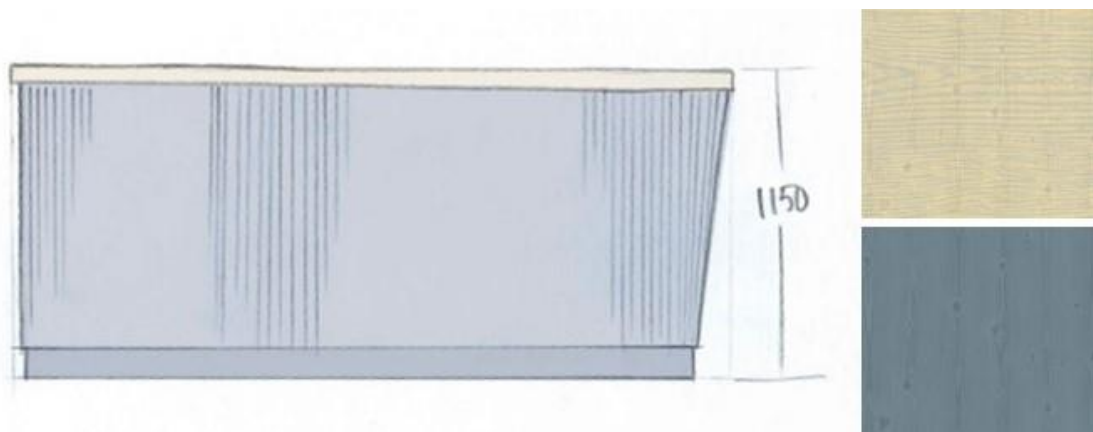
Mitoituksen suunnittelussa auttoi SIT-kortti 55-610073 Tiskikalusteet (Rakennustieto Oy 2010). Baaritiskin kokonaispituudeksi tuli 2,4 metriä (kuva 25 sivulla 44), sillä kovin paljon pidempi ei olisi mahtunut enää pystybaariin, eikä ravintolassakaan pitäisi olla tarvetta suuremmalle tiskille (liite 9 2/2). Tiskin ei

kuitenkaan ole tarkoitus viedä liikaa tilaa asiakaspaikoilta. Baaritiskin kokonaiskorkeus 1,15 metriä osuu SIT-kortin esittämään haarukkaan, kuten myös kannen syvyys 0,4 metriä ja työtason korkeus 0,9 metriä (liite 17).

Kuva 25. Luonnoksia (Huusari 2017.)

Tiskeistä päätettiin tehdä samanlaiset, mutta eri väriset. Molemmat verhoillaan sormipaneelilla, mutta toisen verhoilu käsitellään Tikkurilan Kuultavat sisävärit -värikartan sinisellä sävyllä 3455 Meri (kuva 26) ja toisen verhoilu saman värikartan sävyllä 3438 Sumu. Molemmissa tiskeissä kansi ja sokkeli käsitellään sävyllä Sumu. Luonnos kuvassa 26 on suunnittelun alkuvaiheesta, jolloin vielä ajatuksena oli laittaa sokkeli samalla sävyllä kuin verhoilu.

Kuva 26. Luonnos baaritiskistä ja kuvat Tikkurilan sävyistä Sumu ja Meri (Huusari 2017.)

Baaritiski, jonka verhoilu käsitellään Meri-sävyllä, sijoitettiin ravintolaan tuomaan lisää väriä tilaan. Ravintolassa ennen baaritiskiä ainoana väripilkkana toimivat verhot. Kokonaisuudessaan Sumulla käsitelty baaritiski sijoitettiin pysäybaariin. Tämä tiski ei kaivannut ylleen värillistä verhoilua, sillä sen takana oleva seinä maalataan siniseksi. Baaritiskin mittapiirustukset ovat liitteessä 17.

7 JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA

Opinnäytetyön tavoitteena oli tuottaa Myllykosken seuratalon edustustiloihin sisustussuunnitelma, jonka lähtökohtana on arkkitehti Wäinö Gustaf Palmqvistin suunnittelema talon alkuperäinen tyyli. Työssä oli tarkoitus huomioida myös rakennuksen sisustuksessa myöhemmin tehdyt muutokset sekä suojelemääräykset, ja suunnitelmassa saikin näkyä kerroksia eri aikakausilta sekä nykypäivästä. Mieluummin tuli kuitenkin suosia vuosien 1930–1950 sisustustyyliä, kuin esimerkiksi 1970–1980-lukuja. Lopputuloksen tuli olla yhtenäinen kokonaisuus. Toimeksiantajan toiveena oli, että tiloihin suunnitellaan myös kaksi baaritiskiä sekä juhlasalin parvelle VIP-tilat. Varustelultaan kaikkien tilojen tuli olla nykyaikaiset ja sopia erilaisille käyttäjäryhmille, sillä seuratalossa voidaan järjestää useita erilaisia tapahtumia.

Työn tekemisestä sovittiin toimeksiantajan kanssa suullisesti jo marraskuussa 2016, mutta pääsin aloittamaan työn kunnolla vasta tammikuun loppupuolella muista projekteista johtuen. Alku työn parissa oli haastava, sillä toimeksianto ja tavoitteet eivät olleet selkeitä. Pian ne kuitenkin muotoutuivat edellisessä kappaleessa esitettyyn muotoon. Tiedonhankinta aloitettiin kirjallisia lähteitä etsien sekä vierailamalla UPM:n arkistoissa Valkeakoskella, josta suurin osa tämän työn vanhoista valokuvista on peräisin.

Työn tavoitteisiin nojaten tutkimuskysymykset asetettiin niin, että pääkysymys kuului: *Millaiset ovat arkkitehti W. G. Palmqvistin alkuperäistä tyyliä henkivät Myllykosken seuratalon edustustilat?* Vanhoja valokuvia tutkimalla saatiin selville, että alun perin tilat ovat olleet tyyliltään pelkistetyt ja melko koruttomat. Valokuvista löytyneitä elementtejä ja asioita hyödynnettiin sisustussuunnitelmassa ja monia suunnitelman kalusteita tai elementtejä on helppo yhdistää seuratalon valmistumisvuoden 1938 sisustukseen. Alakysymyksiä koettiin tarpeelliseksi asettaa useita, sillä työssä oli otettava huomioon monia asioita. Ensimmäinen alakysymys koski rakennuksen myöhempiä remontteja: *Miten seuratalon myöhemmät remontit vaikuttavat sisustussuunnitelmaan?* Tähän kysymykseen vastatessa tulee väkisin vastattua myös viimeiseen alakysymykseen, joka oli *Mitä suojelemääräyksiä rakennukselle on asetettu ja miten ne tulee huomioida suunnittelussa?* Vireillä olevassa asemakaavassa seuratalolle

on asetettu suojelumerkintä sr eli suojeltava rakennus. Se aiheutti suunnittelulle rajoitteita, eli rakennuksen päätilat ja niiden kiinteä sisustus tuli säilyttää. Tämä tarkoitti sitä, että seuratalon historian suurimmassa sisätilojen remontissa 1940-luvun lopulla asennetut paneloinnit ja levytykset jäivät entiselleen. Kyseinen remontti muutti sisätilojen ilmettä huomattavasti ja tällä tietysti oli suuri vaikutus myös tehtyyn sisustussuunnitelmaan. Tämän remontin takia myös 1950-luvun tyyli otettiin vahvasti suunnitelmaan mukaan. Keskimäinen alakysymys kuului: *Minkälaisia nykyaikaisia elementtejä seuratalon sisustukseen on luontevaa tuoda?* Asiaa oli mahdotonta tutkia, eli tässä kohtaa oli luotettava vain omaan silmään ja vaistoihin, ja siksi kysymykseen on vaikea vastata. Suunnitelmassa ehkä suurimpana nykyaikaisena elementtinä voidaan pitää valaistusta. Seuratalon edustustilojen valaistus ei nykyisellään ole riittävä ja tarkoituksenmukainen tiloihin suunniteltuihin ravintolaan ja baariin. Valaistusta nykyaikaistettiin ja nähdäkseni se silti sopii vanhan rakennuksen henkeen ja tyyliin, sillä sisustuselementteinä toimivat riippuvat valaisimet on valittu harkiten, ja modernimmiksi yleis- ja spottivaloiksi valittiin mahdollisimman vähän huomiota herättävät valaisimet.

Tiedonhankinnassa ongelmaksi muodostui se, että tietoa seuratalosta ei ollut kovin helposti saatavilla. Tärkeäksi lähteeksi muodostui arkkitehtisuunnittelu Arcade Oy:n ja Hannu Tyllin tekemä rakennushistoriallinen selvitys Myllykosken tehtaan aitojen ulkopuoliset rakennukset, jossa on melko kattavasti kerrottu seuratalon historiasta ja arkkitehtuurista. Ongelmalliseksi koin myös sen, että arkkitehti Palmqvistista ja hänen töistään ei ole paljon kirjallista tietoa, ja hänen arkkitehtoninen tyyliensä poikkesi jonkin verran 1930-luvulle ominaisesta arkkitehtuurista. Tämän takia Suomen arkkitehtuurin ja sisustuksen historiasta kertovista lähteistä ei ollut niin paljon apua, kuin olisi voinut toivoa. Ja kuten aiemmin tässä työssä on jo mainittu, tehtaanjohtaja Rudolf Walden vaikutti arkkitehdin töihin omilla näkemyksillään. Osittain myös siksi seuratalon alkuperäistä arkkitehtuuria ja sisustustyyliä ei voi verrata muuhun Suomessa vallalla olleeseen tyyliin. Kolmanneksi tiedonhankinnalliseksi ongelmaksi muodostuivat vanhat valokuvat. UPM:n arkistoissa olisi pitänyt olla enemmän kuin minulla olleet kaksi tuntia aikaa etsiä sopivia valokuvia, ja monista valokuvista puuttui tieto siitä, milloin kuva on otettu. Edellä mainitut lähtökohdat huomioon ottaen olen nähdäkseni onnistunut keräämään tietoa tarpeeksi kattavasti, jotta

seuratalon edustustiloihin oli mahdollista tehdä sisustussuunnitelma, joka henkii rakennuksen eri aikakausia korostaen 1930–1950-lukujen tyyliä.

Suunnittelualue oli suuri ja suunnitelmassa tuli huomioida suojelumääräykset, erilaiset käyttäjäryhmät ja tilojen soveltuvuus erilaisiin tapahtumiin, joten monia asioita täytyi ottaa huomioon. Ravintolan ja baarin kalusteet on periaatteessa sidottu paikoilleen yläpuolella riippuvilla valaisimilla, mutta lämpiön kalusteet voidaan siirtää pois ja se soveltuu hyvin esimerkiksi messutilaksi juhlasalin jatkeena. Erilaiset käyttäjäryhmät on huomioitu siinä, että valitut kalusteet ovat laadukkaita ja tukevia, jolloin esimerkiksi lasten ja vanhusten on helppo käyttää niitä. Esteettömyyteen en ole voinut vaikuttaa seuratalon rakenteiden osalta, mutta kalustetuissa tiloissa on varattu tarpeeksi väljät kulureitit, jotta apuvälineiden kanssa liikkuminen olisi helpompaa. Hissiä ei seuratalossa ole, joten toiseen kerrokseen ei esimerkiksi pyörätuolilla pääse. Päätavoitteena oli kuitenkin tehdä yhtenäinen sisustussuunnitelma ja koen onnistuneeni luomaan seuratalon historiaa kunnioittavan, kerroksellisen suunnitelman.

Suunnitelmaa olisi voinut viedä vielä pidemmälle, mutta työ oli rajattava johonkin. Parven suunnitelma jäi vain idea-tasolle ja sitä voisi vielä kehittää ja miettiä tarkemmin, ja tehdä siitä kunnollisen suunnitelman. Akustiikkaan en ehtinyt perehtyä oikeastaan ollenkaan, ainoastaan verhojen kohdalla se otettiin huomioon. Valaistussuunnitelmasta olisi voinut tehdä monimuotoisemman, mutta se olisi vaatinut enemmän selvitystyötä siitä, miten vanhassa rakennuksessa kulkevat sähköt ja millaisia ratkaisuja voidaan toteuttaa.

Työssä keräämääni tietoa ei välttämättä voi hyödyntää muiden vanhojen kohteiden suunnittelussa, mutta se ei tarkoita, etteikö kaiken tämän tiedon kokoaminen olisi ollut arvokasta työtä. Koin opinnäytetyöni aiheen erittäin kiinnostavana. Työ oli erittäin opettavainen, sillä en ollut aikaisemmin tehnyt suunnitelmaa vanhaan ja suojeltuun rakennukseen. Se asetti omat haasteensa, mutta mahdollisti todella monien uusien asioiden oppimisen. Työn toimeksiantajalla Myllykosken Seuratalo Oy:llä on alusta alkaen ollut tarkoitus hyödyntää suunnitelmaa jollakin tasolla. Se on tehnyt työn tekemisestä entistä mielekkäämpää. Seuratalo ehtii puhjeta uuteen loistoonsa juuri sopivasti ennen sen 80-vuotisjuhlaa vuonna 2018.

LÄHTEET

&Tradition. s.a. Mayor Sofa AJ5. Saatavissa: <http://www.andtradition.com/the-collection/11-sofas/1782-mayor-sofa---aj5/> [Viitattu 2.4.2017].

Härmänmaa, Marja. 2000. Kivettyneet ihanteet? Toim. Vihavainen, Timo. Jyväskylä: Atena Kustannus Oy.

Jokinen, Teppo. 2000. Arkkitehtuurin sanakirja. Helsinki: WSOY.

Kaavakartta. 2014. Kouvolan kaupunki. Saatavissa: http://www.kouvola.fi/material/attachments/tekninenjaymparistotoimi/kaaavoitus/asemakaavoitus/asemakaavoitus_kohdekortit/31_003_myllykosken_tehtaan_asuinalueet/O8GvxMbZd/31_003_Myllykoski_KAAVAKARTTA_270214_EHDOTUS.pdf [Viitattu 13.2.2017].

Kulttuuriympäristö. 2016. Museovirasto. Saatavissa: <http://www.nba.fi/fi/kulttuuriymparisto> [Viitattu 8.2.2017].

Kymenlaakson rakennuskulttuuri. 1992. Toim. Kymenlaakson seutukaavaliitto. Helsinki: Gummerus Oy.

Mikä on maalarinvalkoinen? 2017. Tikkurila. Saatavissa: https://www.tikkurila.fi/kotimaalarit/varit/variasiantuntijan_vinkit/mika_on_maalarinvalkoinen [Viitattu 21.3.2017].

Myllykosken tehtaiden asuinalueet (31/003). 2017. Kouvolan kaupunki. Saatavissa: <http://www.kouvola.fi/index/asuminenjaymparisto/kaavoitusjakaupunkisuunnittelu/ajankohtaisetsuunnitelmat/vireillaolevatkaavat/myllykoskentehaan-asuinalueet31003.html> [Viitattu 13.2.2017].

Myllykosken teollisuusympäristö. 2009. Museovirasto. Saatavissa: http://www.rky.fi/read/asp/r_kohde_det.aspx?KOHDE_ID=1479 [Viitattu 8.2.2017].

Myllykosken uusinta osaa katsastamassa. 1939. Työn äärestä 1/1939. Yhtyneiden Paperitehtaiden henkilöstölehti. Yhtyneet Paperitehtaat.

Myllykosken seuratalo. s.a. Myllykoski Paper. Juliste.

Niskanen, Aino. 2005. Väinö Vähäkallio ja hänen toimistonsa. Arkkitehdin elämäntyö ja verkostot. Teknillisen korkeakoulun arkkitehtiosaston tutkimuksia 2005/22. Arkkitehtuurin historia. Helsinki: Libris Oy.

Purho, Hannu. 2016. Myllykosken seuratalo. Sähköpostikeskustelu 29.11.2016.

Pyrhönen, Kari. 2012. Myllykosken tehtaan historiaa. MTV Uutiset 12.4.2012. Päivitetty 7.5.2012. Saatavissa: <http://www.mtv.fi/uutiset/kulttuuri/artikkeli/myllykosken-tehtaan-historiaa/2023104> [Viitattu 14.2.2017].

Rakennettu kulttuuriympäristö. s.a. Hämeen liitto. Saatavissa: <http://hameenliitto.fi/fi/rakennettu-kulttuuriymparisto> [Viitattu 8.2.2017].

Rakennustieto Oy. 2010. SIT 55-610073 Tiskikalusteet.

Rakennustieto Oy. 2014. RT 94-11164 Ravintolat ja kahvilat.

Standertskjöld, Elina. 2006. Arkkitehtuurimme vuosikymmenet 1900–1920. Helsinki: Rakennustieto Oy.

Standertskjöld, Elina. 2008. Arkkitehtuurimme vuosikymmenet 1930–1950. Helsinki: Rakennustieto Oy.

Suomen rakennustaiteen museon arkisto. 1989. Piirustuskokoelma. Helsinki: Martinpaino Oy.

Toivonen, Kirsi. 2016. Myllykosken seuratalo. Muistio 19.12.2016. Kymenlaakson museo.

Toivonen, Kirsi. 2017. Myllykosken seuratalo. Sähköpostikeskustelu 14.2.2017.

Tylli, Hannu. 2013. Myllykosken tehtaan aitojen ulkopuoliset rakennukset. Rakennushistoriallinen selvitys. Arkkitehtisuunnittelu Arcade Oy.

Töyrylä, Kati. 2017. Seuratalo. Sähköpostikeskustelu 23.2.2017.

Wetzer, Erik. 2017. Tehtävät remontit. Sähköpostikeskustelu 28.2.2017.

Orientoivat lähteet

Raninen, Tarja. 2010. Paperitehtaan kasvattama kylä. Oulu: Multiprint.

Myllykoski Oy. 1992. Vuosirenkaita. Myllykoski Oy puuhiomosta kansainväliseksi paperiteollisuusyritykseksi.

Vierailukohteiden tiedot

Myllykosken paperitehtaan pääkonttori

Myllykoskentie 1A, 46800 Myllykoski

Suunnitellut W. G. Palmqvist 1936–1938

Vierailu 7.2.2017, esittelijöinä Veikko Purho ja Mari Haaja

Myllykosken paperitehtaan virkailijaklubi Kerhola

Myllykoskentie 1B, 46800 Myllykoski

Suunnitellut W. G. Palmqvist 1936–1938

Vierailu 7.2.2017, esittelijöinä Veikko Purho ja Mari Haaja

UPM:n arkisto Valkeakoskella

Lempääläntie 18 B, 37600 Valkeakoski

Vierailu 31.1.2017, vastaanottamassa ja auttamassa asiakirjahallinnon päällikkö, Ari Sirén, UPM

KUVALUETTELO

- Kuva 1. Myllykosken seuratalo vuonna 2017. Huusari, Laura. 2017.
- Kuva 2. Myllykosken seuratalon edustustilat. Huusari, Laura 2017.
- Kuva 3. Seuratalon sijainti suhteessa Kouvolan keskustaan (kartta A, Google Maps) sekä paperitehtaaseen Myllykosken taajamassa (kartta B, Kouvolan kaupungin karttapalvelu). Huusari, Laura. 2017.
- Kuva 4. Seuratalon 1. kerroksen ravintola vuonna 1938. Foto Roos. 1938.
- Kuva 5. Seuratalon juhlasali 1938. Kuvaaja ei tiedossa. 1938.
- Kuva 6. Seuratalon luentosali 1938. Foto Roos. 1938.
- Kuva 7. Seuratalon lämpiö 1938. Foto Roos. 1938.
- Kuva 8. Eläkeläisten joulujuhla seuratalon ravintolassa 1950. Kuvaaja ei tiedossa. 1950.
- Kuva 9. Pöydät kiertävät -näyttely seuratalon juhlasalissa 1950. Katso myös liite 1. Kuvaaja ei tiedossa. 1950.
- Kuva 10. Työturvallisuusjuhlaa vietettiin seuratalolla 1952. Julisteita portaikon seinillä. Kuvaaja ei tiedossa. 1952.
- Kuva 11. Ulkolaisten työturvallisuusjulisteiden näyttely tapaturmatorjuntavii-kolla 20.-25.10.1952. Kuvaaja ei tiedossa. 1952.
- Kuva 12. Seuratalon entinen ravintola, nykyinen kerhohuone 1960-luvulla. Kuvaaja ei tiedossa. 1960-luku.
- Kuva 13. Seuratalon sisääntuloaula ja kerhohuone vuonna 2016. Huusari, Laura. 2017.
- Kuva 14. Seuratalon portaikko, luentosali ja lämpiö vuonna 2016. Huusari, Laura. 2017.
- Kuva 15. Seuratalon juhlasali vuonna 2016. Huusari, Laura. 2017.
- Kuva 16. Molempien kerrosten pintamateriaalit koottuna yhteen. Huusari, Laura. 2017.
- Kuva 17. Ravintolan moodboard. Huusari, Laura. 2017.
- Kuva 18. Baarin moodboard. Huusari, Laura. 2017.
- Kuva 19. Poiatin Lavitta-tuoli. Formverk. 2017. Saatavissa: <http://www.formverk.com/lavitta>
- Kuva 20. Shadows-valaisimia. Huusari, Laura. 2017.
- Kuva 21. Ravintolan tunnelmaprojektio. Huusari, Laura. 2017.
- Kuva 22. Baarin tunnelmaprojektio. Huusari, Laura. 2017.
- Kuva 23. Luonnoskuva parven käytöstä. Huusari, Laura. 2017.

Kuva 24. Lämpöön vanha baaritiski. Huusari, Laura. 2017.

Kuva 25. Luonnoksia. Huusari, Laura. 2017.

Kuva 26. Luonnos baaritiskistä ja kuvat Tikkurilan sävyistä Sumu ja Meri. Huusari, Laura. 2017.

Myllykosken seuratalo mahdollisesti 1940-luvulla. Kuvan ottajasta ja ajankohdasta ei tietoa.

Myllykosken seuratalo 1950-luvulla. Foto Roos. 1950-luku.

Myllykosken seuratalo pääjulkisivujen puolelta vuonna 2017. Huusari, Laura. 2017.

Myllykosken seuratalo sisäpihan puolelta vuonna 2016. Pearsall, Lukas. Kouvolan Sanomat 1.10.2016.

LIITE 1 2/6
Valokuvat

Liite kuvaan 5, sivulla 17. Tanssiaiset seuratalolla 1938. Foto Roos. 1938.

Kerholan kerhohuone ja ruokasali vuonna 1938. Kuvaaja ei tiedossa. 1938.

Pääkonttorin hallituksen sali vuonna 1938. Kuvaaja ei tiedossa. 1938.

Pääkonttorin eteiskäytävä vuonna 1938. Kuvaaja ei tiedossa. 1938.

LIITE 1 3/6
Valokuvat

Liite kuvaan 9 sivulla 24. Myllykosken Kilpa-Veikkojen ja Myllykosken naisvoimistelijoiden yhteinen 50-vuotisjuhla seuratalon juhlasalissa vuonna 1979. Kuvaaja ei tiedossa. 1979.

Liite sivulle 25. Työturvallisuusjulistusten näyttely luentosalissa 1952. Kuvaaja ei tiedossa. 1952

Liite sivulle 25. Kuvassa näkyy kulma lämpimän baaritiskistä panelointineen. T. Pöyry. 1965.

Liite kuvaan 11 sivulla 25. Tapaturmatorjuntaviikon julistenäyttely seuratalon lämpiössä 1952. Kuvaaja ei tiedossa. 1952.

Liitteet kuvaan 12 sivulla 27.

Miehet pelaamassa shakkia seuratalon kerhuhuoneessa 1957. Kuvaaja ei tiedossa. 1957.

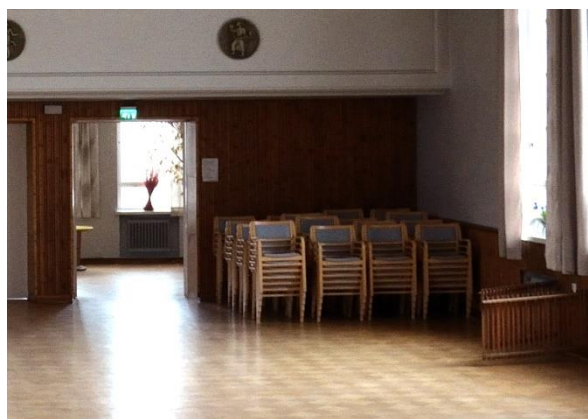
Myllykoski Oy:n soittokunta esiintyy Keski-Kymin Sotaveteraanit ry:n veljesillassa seuratalon kerhuhuoneessa 3.10.1975. Kuvaaja ei tiedossa. 1975.

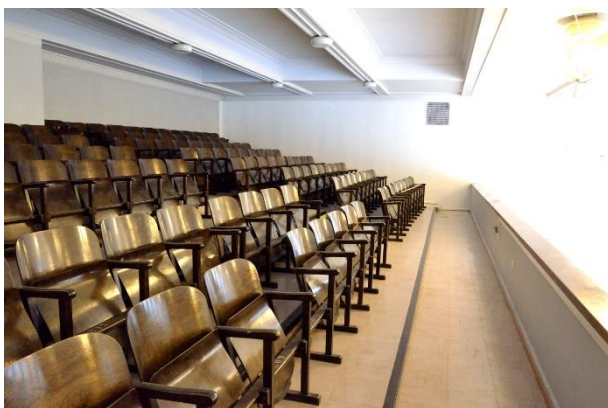
Liite sivulle 33. Parven lattia on joskus ollut tumma. Kuvaaja ja kuvausajankohta ei tiedossa.

Liite sivulle 27. Harri Luoman vuonna 1992 maalaama taulu seuratalon kerhohuoneessa. Huusari, Laura. 2016.

Liite sivuille 27 ja 28 Seuratalon 90-luvulla uusitut verhot ja tuolit, sekä "poutapilviksi" maalattu katto. Huusari, Laura. 2016.

Liite sivulle 18. Seuratalon parvikatsomo vuonna 2017 ja yksi parven reunakaidetta koristavista neljästä G. Finnen muotoilemasta reliefistä. Huusari, Laura. 2017.

Toinen aulan nykyisistä penkeistä remonttipölyn alla. Huusari, Laura. 2017.

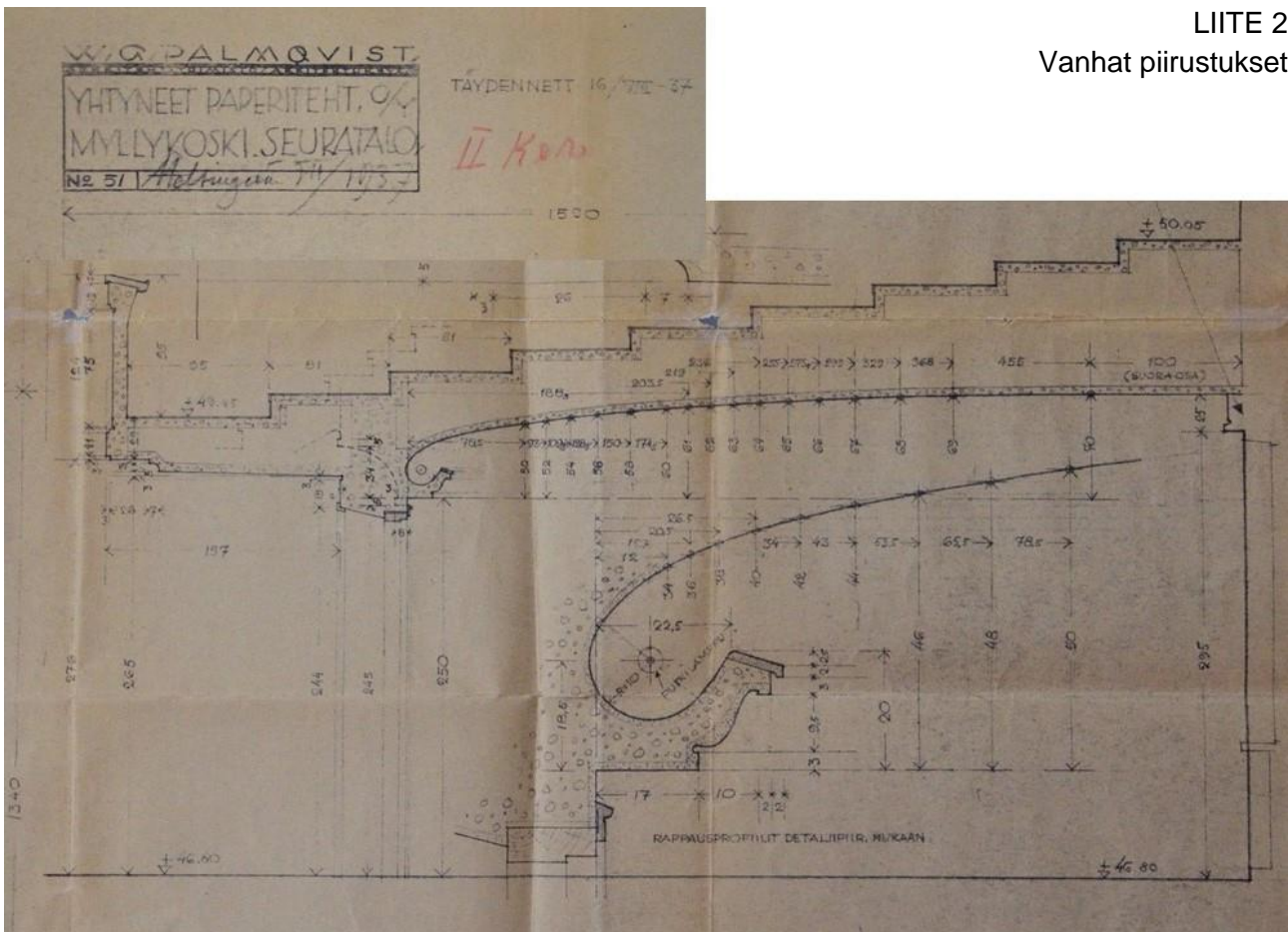
Pikkupöytä 1950-luvulta. Huusari, Laura. 2017.

Luentosalin alkuperäinen tuoli vuodelta 1938. Huusari, Laura. 2017.

Vanhoja penkkejä oli seuratalolla 9 kappaletta. Huusari, Laura. 2017.

Osa W. G. Palmqvistin piirustuksesta vuodelta 1937, lämpion katon valaisinkouru. Kuvattu alkuperäisestä piirustuksesta. Huusari, Laura. 2017.

Seuratalolla

Kerholassa

Pääkonttorilla

Profiileiltaan samanlaiset sisätilojen listoitukset:

Portaikkojen kaiteet ja niiden kuviointi:

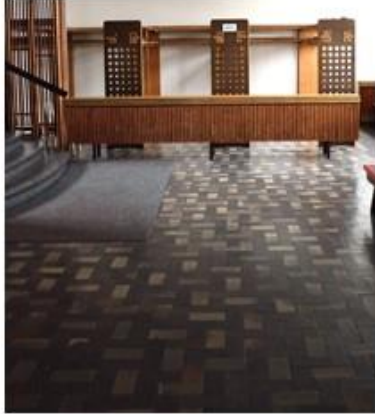
Seuratalolla kaiteiden kuviointi on koristeellisempi kuin Kerholassa, mutta silti ne ovat hyvin saman henkiset. Kaikissa kolmessa rakennuksessa käsijohteissa on samanlainen profiili.

Seuratalolla

Kerholassa

Pääkonttorilla

Sisääntuloaulojen lattioissa on käytetty samaa laattaa:

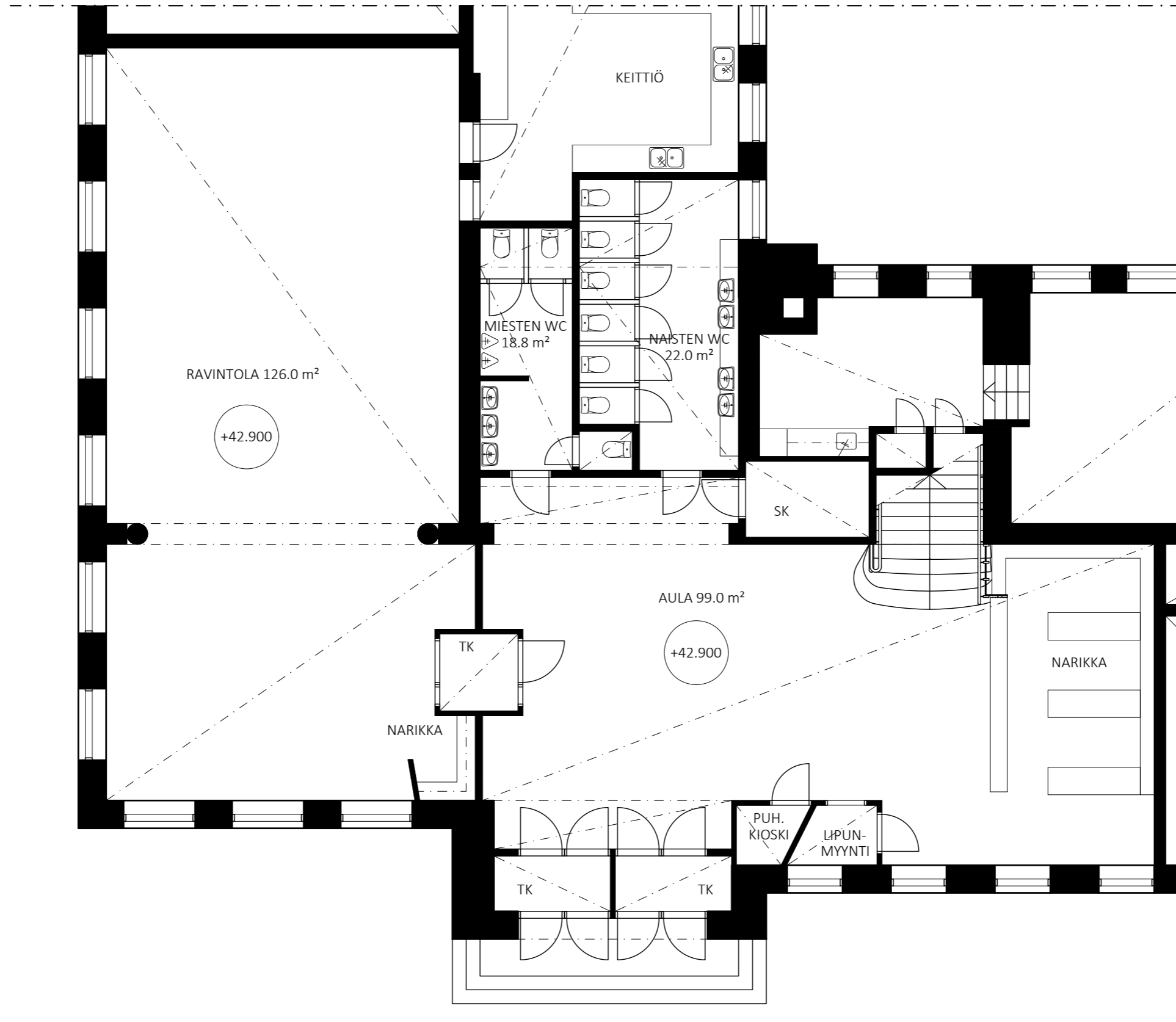
Sivun kuvat: Laura Huusari 2016 ja 2017.

Seuratalolla

Kerholassa

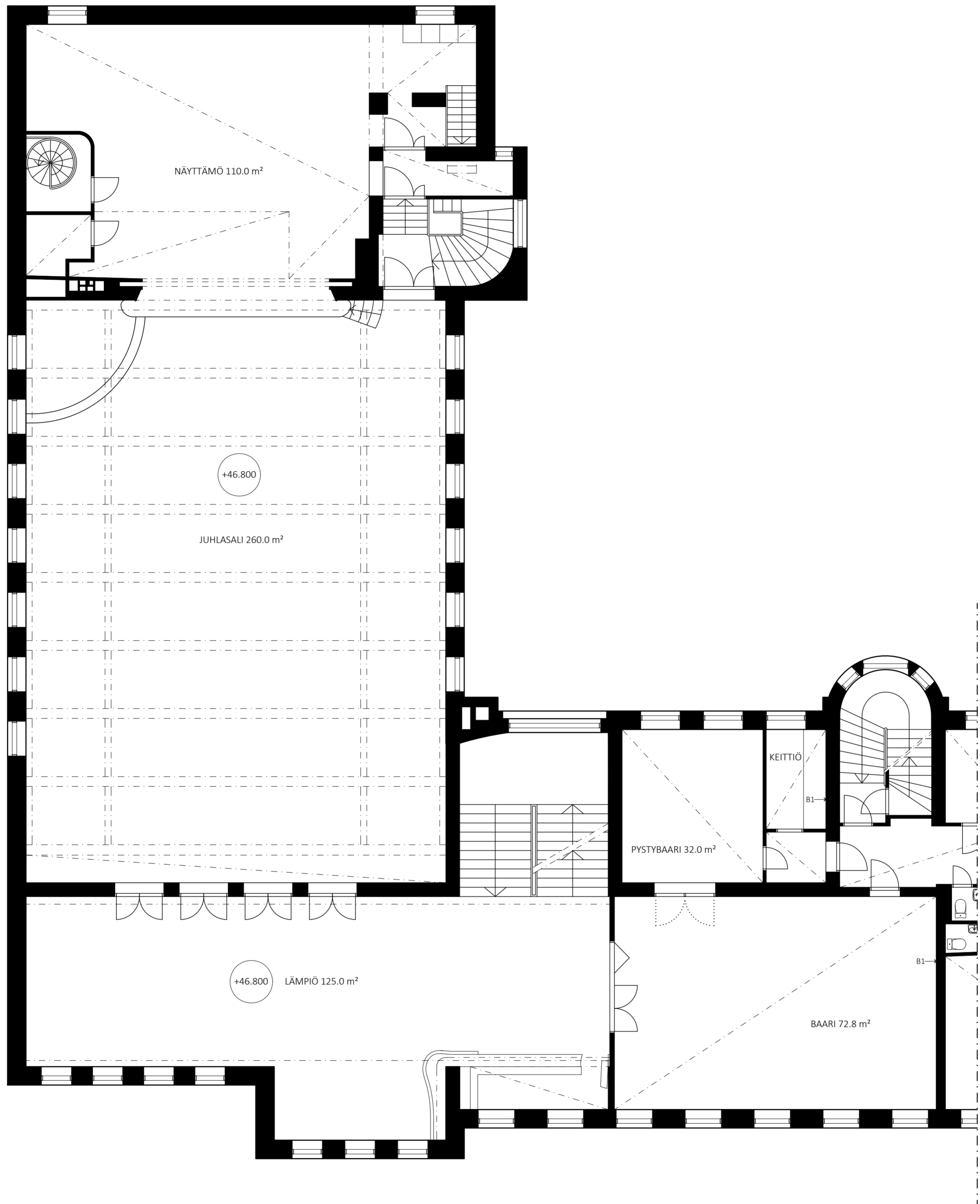
Seinien viilupintaiset levyt ja paneloinnit:

Kaupunginosa/Kylä	Viranomaisten merkintöjä varten	
Myllykoski		
Rakennustoimenpide	Piirustuslaji	Päiväys
Muutostyö	Työpiirustus	5.4.2017
Rakennustoimenpide	Piirustuksen sisältö	Mittakaava
MYLLYKOSKEN SEURATALO Myllykoskentie 3, 46800 Myllykoski	Osapohjapiirustus, 1. kerros	1:100

	LAURA HUUSARI +358 40 770 8370 laura.huusari@gmail.com	<i>lh</i>
		SIS 002 100

Kaupunginosa/Kylä	Viranomaisten merkintöjä varten	
Myllykoski		
Rakennustoimenpide	Piirustuslaji	Päiväys
Muutostyö	Työpiirustus	5.4.2017
Rakennustoimenpide	Piirustuksen sisältö	Mittakaava
MYLLYKOSKEN SEURATALO	Osapohjapiirustus,	1:100
Myllykoskentie 3,	2. kerros	
46800 Myllykoski		

LAURA HUUSARI
+358 40 770 8370
laura.huusari@gmail.com

lh

PIIRUSTUSLUETTELO

Piirustusnumero	Sisältö	Mittakaava	Pvm	Muutos/Pvm
SIS 002 001	Luonnokset			
SIS 002 100	Osapohjapiirustus, 1. kerros	1:100		
SIS 002 101	Osapohjapiirustus, 2. kerros	1:100		
SIS 002 102	Valaisin- ja alakattopiirustus, 1. kerros	1:50		
SIS 002 103	Valaisin- ja alakattopiirustus, 2. kerros	1:50		
SIS 002 200	Kalustepohjapiirustus, 1. kerros	1:50		
SIS 002 201	Kalustepohjapiirustus, 2. kerros	1:50		
SIS 002 202	Kalustepiirustus, baaritiski	1:20		
SIS 002 203	Ravintolan vaihtoehtoinen kalustepohjapiirustus	1:100		
SIS 002 300	Tunnelmaprojektio, ravintola 1	1:50		
SIS 002 301	Tunnelmaprojektio, ravintola 2	1:50		
SIS 002 302	Tunnelmaprojektio, baari-lämpö	1:50		
SIS 002 303	Tunnelmaprojektio, baari	1:50		
SIS 002 400	Luonnoskuva parven käytöstä			
SIS 002 500	Pintamateriaaliluettelo			
SIS 002 501	Kalusteluettelo			
SIS 002 502	Valaisinluettelo			
SIS 002 503	Verhosuunnitelma			

Aula

Pinta	Materiaali	Käsittely
Lattia	laatta	puhdistus ja hoito
Seinät	paneeli kivi	puhdistus maalauk, Tikkurilan sävy G497, puolihimmeä
Katto		maalauk, Tikkurilan sävy F499, täyshimmeä
Ikkunoiden puitteet ja smyygit	puu	maalauk, Tikkurilan sävy TVT255L, puolikiiltävä
Ovet	puu	valkoiset ovet: maalauk, Tikkurilan sävy G497, puolihimmeä; muut ovet puhdistetaan

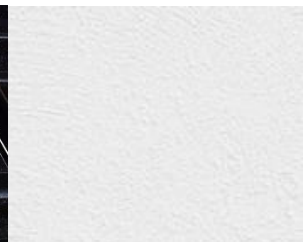
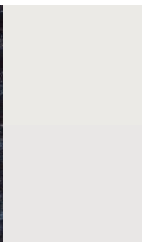
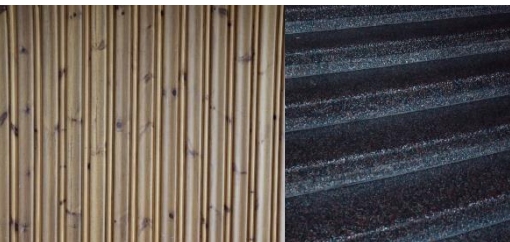
Wc-tilat

Pinta	Materiaali	Käsittely
Lattia	laatta	puhdistus ja hoito
Seinät	kaakeli kivi	puhdistus ja hoito maalauk, Tikkurilan sävy G497, puolihimmeä
Katto		maalauk, Tikkurilan sävy F499, täyshimmeä
Ikkunoiden puitteet ja smyygit	puu	maalauk, Tikkurilan sävy TVT255L, puolikiiltävä
Ovet	puu	maalauk, Tikkurilan sävy G497, puolihimmeä
Wc-kopit	puu/MDF	puhdistus

Ravintola

Pinta	Materiaali	Käsittely
Lattia	laatta parketti	puhdistus ja hoito uusitaan, kuten Museovirasto hyväksynyt
Seinät	paneeli kivi	puhdistus maalaukset, Tikkurilan sävy G497, puolihimmeä
Katto		maalaukset, Tikkurilan sävy F499, täyshimmeä
Ikkunoiden puitteet ja smyygit	puu	maalaukset, Tikkurilan sävy TVT255L, puolikiiltävä
Pilarit		maalaukset, Tikkurilan sävy G497, täyskiiltävä
Ovet	puu	puhdistus

Portaikko

Pinta	Materiaali	Käsittely
Lattia ja porrasaskelmat	kivi	puhdistus ja hoito
Seinät	paneeli kivi	puhdistus maalaukset, Tikkurilan sävy G497, puolihimmeä
Katto		maalaukset, Tikkurilan sävy F499, täyshimmeä
Ikkunoiden puitteet ja smyygit	puu	maalaukset, Tikkurilan sävy TVT255L, puolikiiltävä
Ovet	puu	maalaukset, Tikkurilan sävy G497, puolihimmeä
Käsijohteet		maalaukset, Tikkurilan sävy Y498, kiiltävä

Lämpö

Pinta	Materiaali	Käsittely
Lattia	parketti	hionta ja lakkaus
Seinät	paneeli kivi seinämaalaus	puhdistus maalaus, Tikkurilan sävy G497, puolihimmeä puhdistus
Katto		maalaus, Tikkurilan sävy F499, täyshimmeä
Ikkunoiden puitteet ja smyygit	puu	maalaus, Tikkurilan sävy TVT255L, puolikiiltävä
Ovet	puu	maalaus, Tikkurilan sävy G497, puolihimmeä

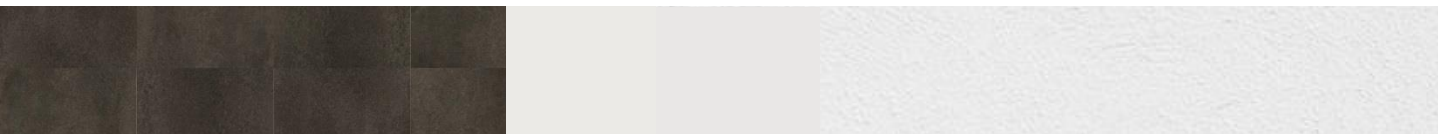
Baari + Pystybaari

Pinta	Materiaali	Käsittely
Lattia	parketti	hionta ja lakkaus
Seinät	kivi	seinät B1: maalaus, Tikkurilan sävy N436, puolihimmeä; muut seinät: maalaus, Tikkurilan sävy G497, puolihimmeä
Katto		maalaus, Tikkurilan sävy F499, täyshimmeä
Ikkunoiden puitteet ja smyygit	puu	maalaus, Tikkurilan sävy TVT255L, puolikiiltävä
Ovet	puu	maalaus, Tikkurilan sävy G497, puolihimmeä

Juhlasali

Pinta	Materiaali	Käsittely
Lattia	parketti	hionta ja lakkaus
Seinät	paneeli kivi	puhdistus maalauk, Tikkurilan sävy G497, puolihimmeä
Katto		maalauk, Tikkurilan sävy F499, täyshimmeä
Ikkunoiden puitteet ja smyygit	puu	maalauk, Tikkurilan sävy TVT255L, puolikiiltävä
Ovet	puu	valkoiset ovet: maalauk, Tikkurilan sävy G497, puolihimmeä; muut ovet puhdistetaan

Parvikatsomo

Pinta	Materiaali	Käsittely
Lattia	matto	Project Floors ST 510 tai vastaavan tyylinen
Seinät	kivi	maalauk, Tikkurilan sävy G497, puolihimmeä
Katto		maalauk, Tikkurilan sävy F499, täyshimmeä
Ovet	puu	maalauk, Tikkurilan sävy G497, puolihimmeä

Esiintymislava

Pinta	Materiaali	Käsittely
Lattia	puu	maalauk, Tikkurilan sävy TVT2116, puolikiiltävä

Yleiset ohjeet

Kaikista tiloista poistetaan seiniltä, lattioilta ja ikkunalaudoilta kaikki irtoava kuten ilmoitustaulut, peilit, fläppitaulut tekokasvit yms. Jos seinille tulee takaisin jotakin sieltä poistettua, se ilmoitetaan kalusteluettelossa.

Aulassa lipunmyyntikopin sisätilat, puhelinkoppi ja naulakot puhdistetaan.

Ravintolassa narikka puhdistetaan ja Harri Luoman suuri teos siirretään seuratalon muihin tiloihin, esimerkiksi vanhaan painisaliin.

Portaikosta poistetaan tasanteen matto. Kaiteiden kuviointi puhdistetaan.

Baarin katosta poistetaan videotykki ja siihen liittyvä tekniikka ja akustiikkalevyt.

Pilarin maalausohje

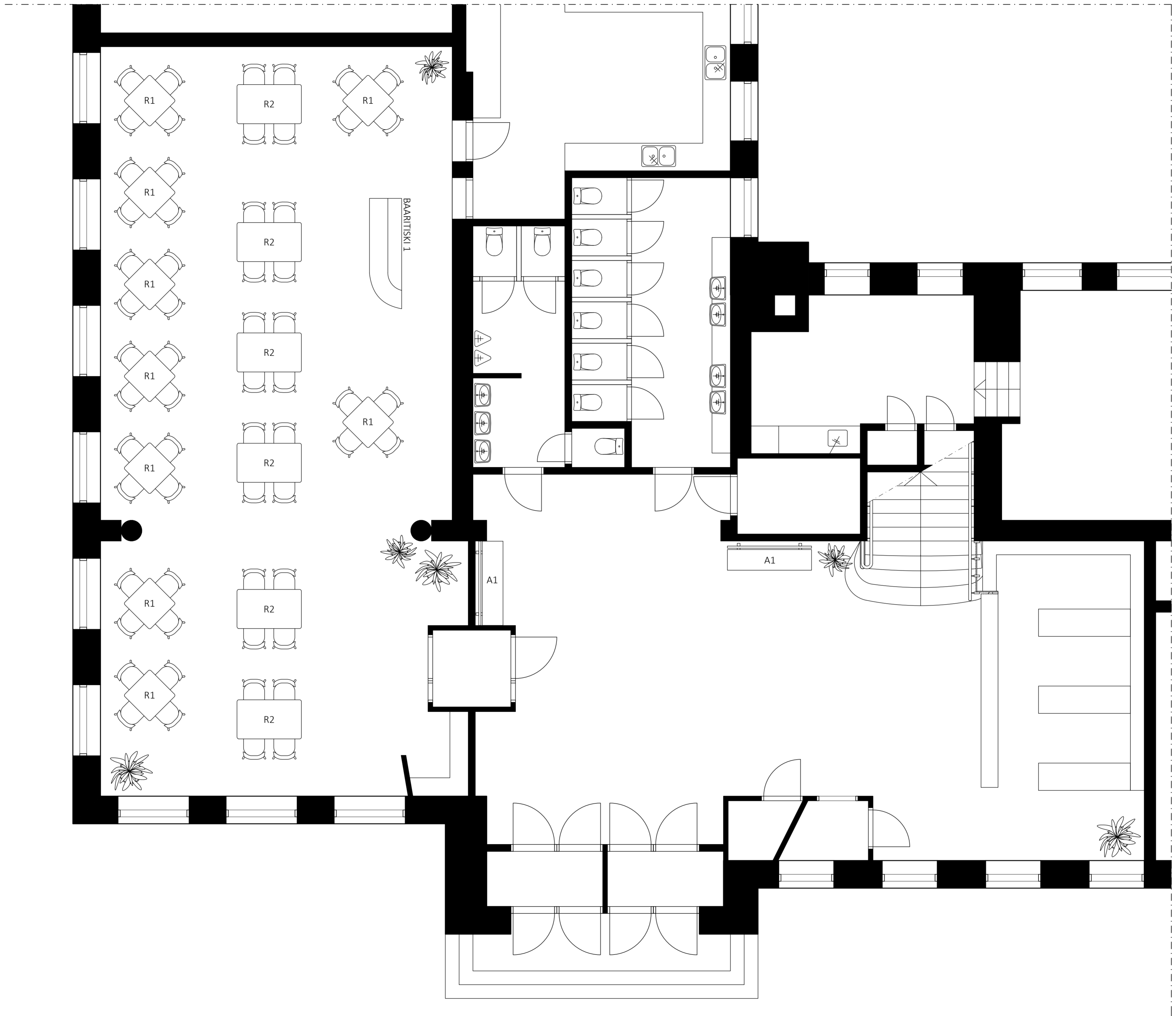
Kapiteeli maalataan samalla maalilla kuin seinät, pilari puolestaan sille määrättyllä maalilla.

VERHOSUUNNITELMA

Tila	Kangas	Palotesti	Hoito-ohje	Kuva
Ravintola	Kvadrat, Campas 3, sävy 790 100 % Trevira CS 360 g/m ² , 140 cm	IMO FTP Code 2010 Part 7		
Baari ja pystybaari	Kvadrat, Air 4, sävy 943 100% Trevira CS 220 g/m ² , 300 cm	IMO FTP Code 2010 Part 7		
Lämpö	Kvadrat, Air 4, sävy 243 100% Trevira CS 220 g/m ² , 300 cm	IMO FTP Code 2010 Part 7		
Juhlasali + lavan verhot	Kvadrat, Matrix, sävy 762 100% Trevira CS 780 g/m ² , 140 cm	IMO FTP Code 2010 Part 7 IMO FTP Code 2010 Part 8		

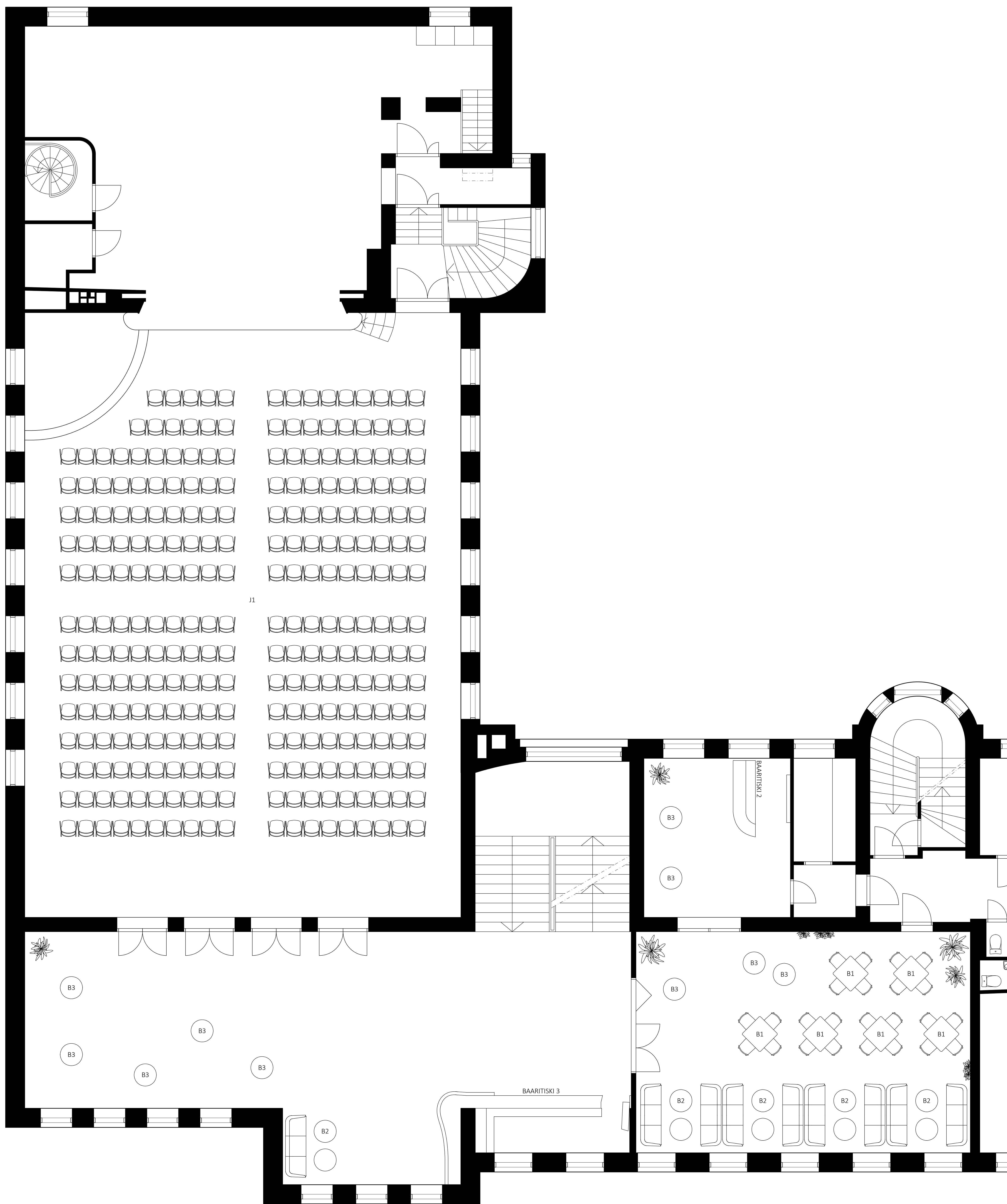
Verhojen mitat: Pituudet 20 cm ikkunapenkin alapuolelle, paitsi lämpöön parvekkeen ovien verhot 5 cm lattiasta. Verhoammattilainen mittaa pituudet ja päättää leveydet, ja tekee tarkemman verhosuunnitelman. Kaikki verhot ovat suorja sivuverhoja.

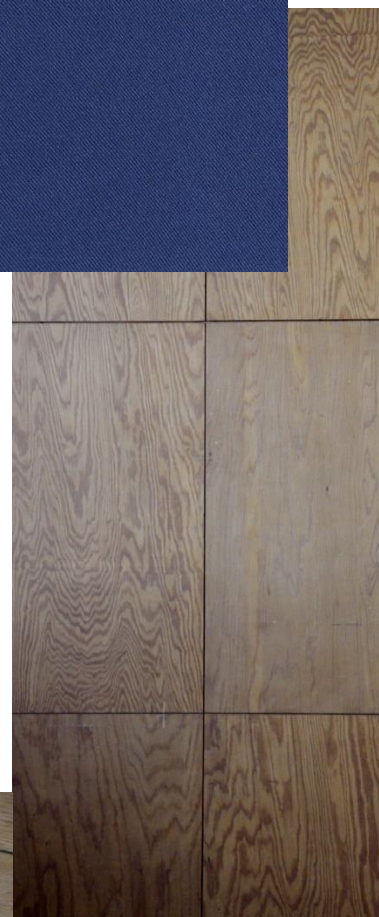
Aulaan, wc-tiloihin ja portaikkoihin ei tule verhoja.

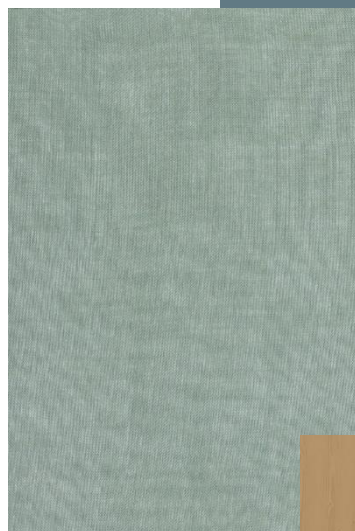
Kaupunginosa/Kylä	Viranomaisten merkintöjä varten		
Myllykoski			
Rakennustoimenpide	Piirustuslaji	Päiväys	LAURA HUUSARI
Muutostyö	Työpiirustus	5.4.2017	+358 40 770 8370
Rakennustoimenpide	Piirustuksen sisältö	Mittakaava	laura.huusari@gmail.com
MYLLYKOSKEN SEURATALO	Kalustepohjapiirustus,	1:50	
Myllykoskenentie 3,	1. kerros		
46800 Myllykoski			

lh

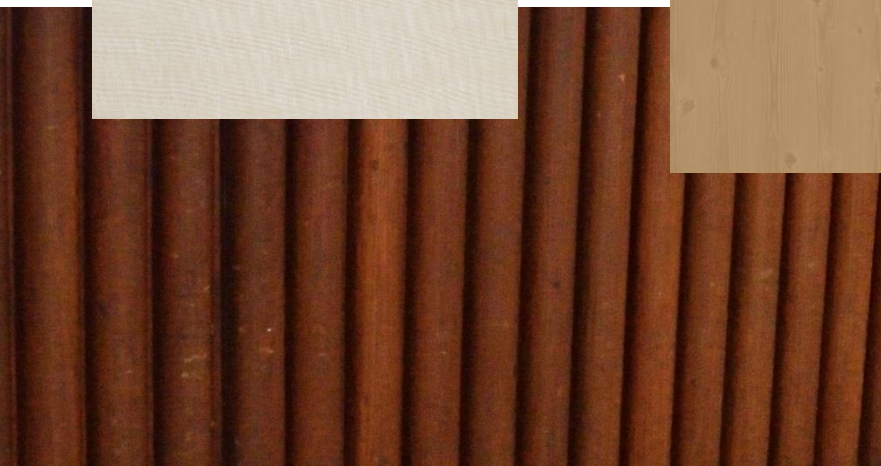

RAVINTOLA

BAARI

LÄMPIÖ

KALUSTELUETTELO, uudet kalusteet

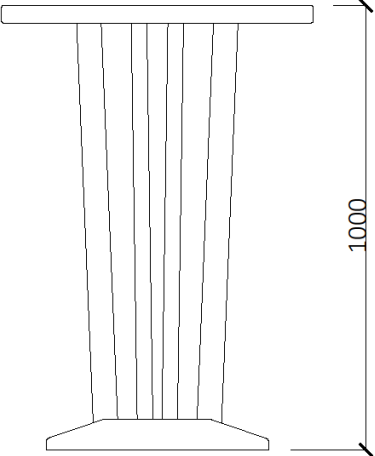
Kaluste	Malli/koko l*s*k (mm)	Materiaali	Määrä yhteensä	Positioissa	Kuva
Biga Table, Alki	Square table 800*800	Massiivitammi	15 kpl	R1 B1	
Biga Table, Alki	Rectangular table 1400*850	Massiivitammi	6 kpl	R2	
Chair Split, Ton	311 371 467*466*780 Istuinkorkeus 460	Massiivipuu Coffee (B 4)	60 kpl	R1 R2	
Mayor Sofa, &Tradition	2000*620*820 Istuinkorkeus 440	Massiivitammi White oiled oak Verhoilu Kvadrat Divina 3, 886	9 kpl	B2	
Lavitta Chair, Poiat	530*480*810 Istuinkorkeus 450	Muotopuristettu vaneri Black (stained)	276 kpl	J1	

KALUSTELUETTELO, vanhat kalusteet

Kaluste	Toimenpide*	Määrä yhteensä	Positioissa	Kuva
Tuoli, 1938	Maalaus, Tikkurilan sävy M437, puolihimmeä	24 kpl	B1	
Pikkupöytä	Keltaisen maalin poisto, kaikkien puuosien hionta ja käsittely Tikkurilan sävyllä 3440 Vanha tammi, puolihimmeä	5 kpl	B2	
Sohva	Istuinten ja selkänojan puhdistus, puuosien korjaus/käsittely tarvittaessa	2 kpl	A1	
Baaritiski	Kannen muovimaton sekä reunalistojen keltaisen maalin poisto, ja kannen sekä listan hiominen, käsittely Tikkurilan sävyllä 3440 Vanha tammi, himmeä			

* Tässä luettelossa esitetään kalusteelle lopullista sävyä ja kiiltoastetta, mutta kalusteen kunnostaja tietää paremmin millaisin toimenpitein ko lopputulokseen päästään.

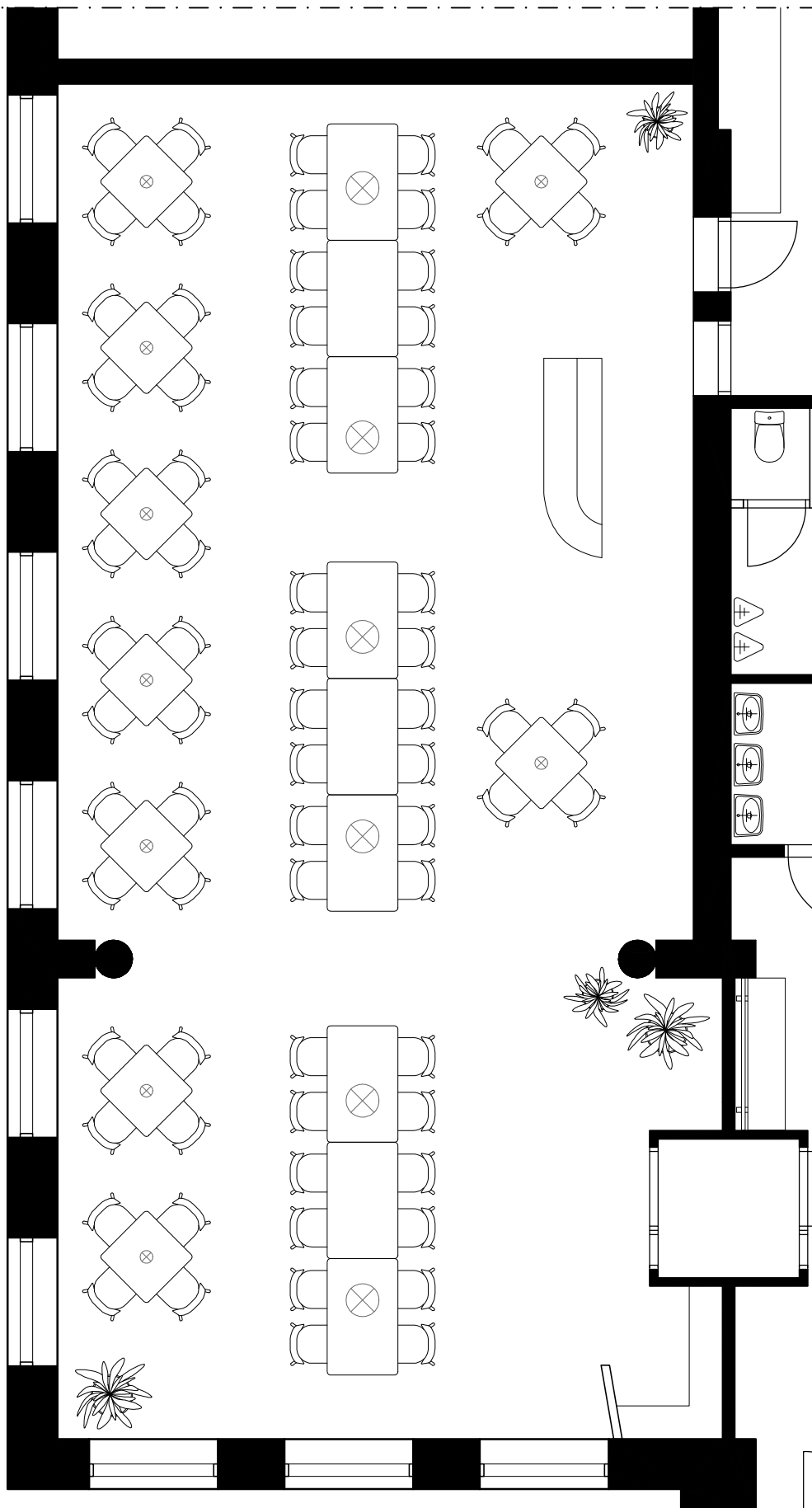
KALUSTELUETTELO, teetettävät kalusteet

Kaluste	Lopputulos	Määrä yhteensä	Positioissa	Kuva
Baaritiskit	Ravintolan ja baarin baaritiskit teetetään kalustepiirustuksen SIS 002 202 mukaisesti.	2 kpl		
Pikkupöytä	Lopputuloksen tulee olla mahdollisimman samanlainen, kuin ehostettavien pikkupöytien. Jalusta metallia ja muut osat puuta, käsittely Tikkurilan sävyllä 3440 Vanha tammi, puolihimmeä	5 kpl	B2	
Korkea pikkupöytä	Samat materiaalit, ja samankokoiset jalusta ja kansi kuin pikkupöydässä. Jalkoja "venytetään" sen verran, että pöydän kokonaiskorkeus on 1000 mm. Pintakäsittely sama kuin pikkupöydällä.	10 kpl	B3	

KALUSTELUETTELO, muut

Tuote	Tyyppi	Määrä yhteensä	Tiloissa	Kuva
Viherkasvit	Esim. puistokultapalmu, kentiapalmu, siroliuska-aralia, muratti, lankaköynnös	11 kpl lattiakasveja, 5 kpl köynnöstä seinälle	Aula, ravintola, lämpiö, baari ja pystybaari	
Ruukku Somerton, Plantagen	Musta	11 kpl	^^	
Seinäruukku Mandy, Plantagen	Musta	5 kpl	Baari	
Ilmoitustaulu, vanha		1 kpl	Aula, portaiden viereiselle seinälle penkin yläpuolelle	

LIITE 12
Ravintolan
vaihtoehtoinen
kalustepohjapiirustus

Kaupunginosa/Kylä
Myllykoski

Viranomaisten merkintöjä varten

Rakennustoimenpide
Muutostyö

Piirustuslaji
Työpiirustus

Päiväys
5.4.2017

LAURA HUUSARI
+358 40 770 8370

Rakennustoimenpide
MYLLYKOSKEN SEURATALO
Myllykoskentie 3,
46800 Myllykoski

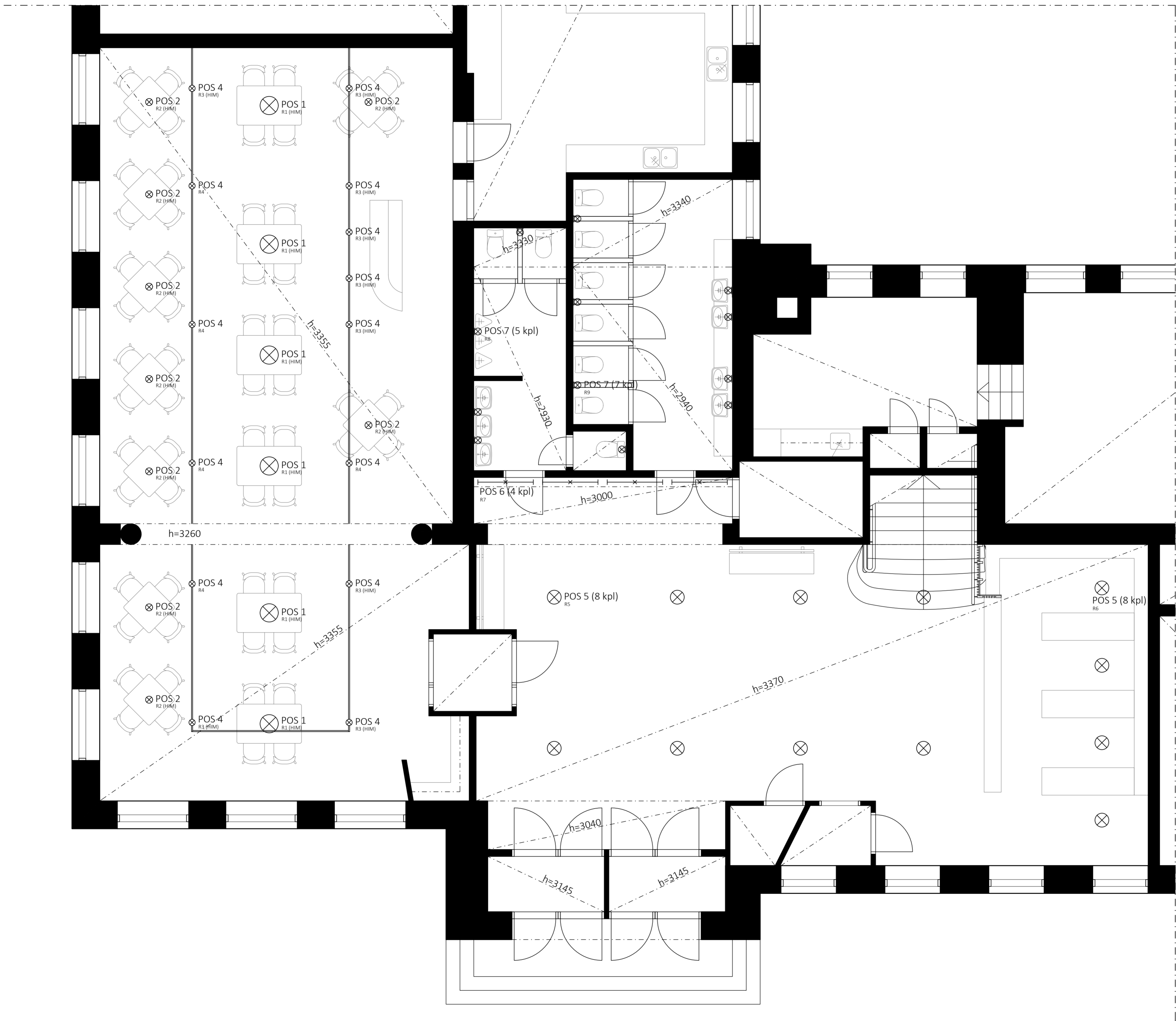
Piirustuksen sisältö
Ravintolan vaihtoehtoinen
kalustepohjapiirustus

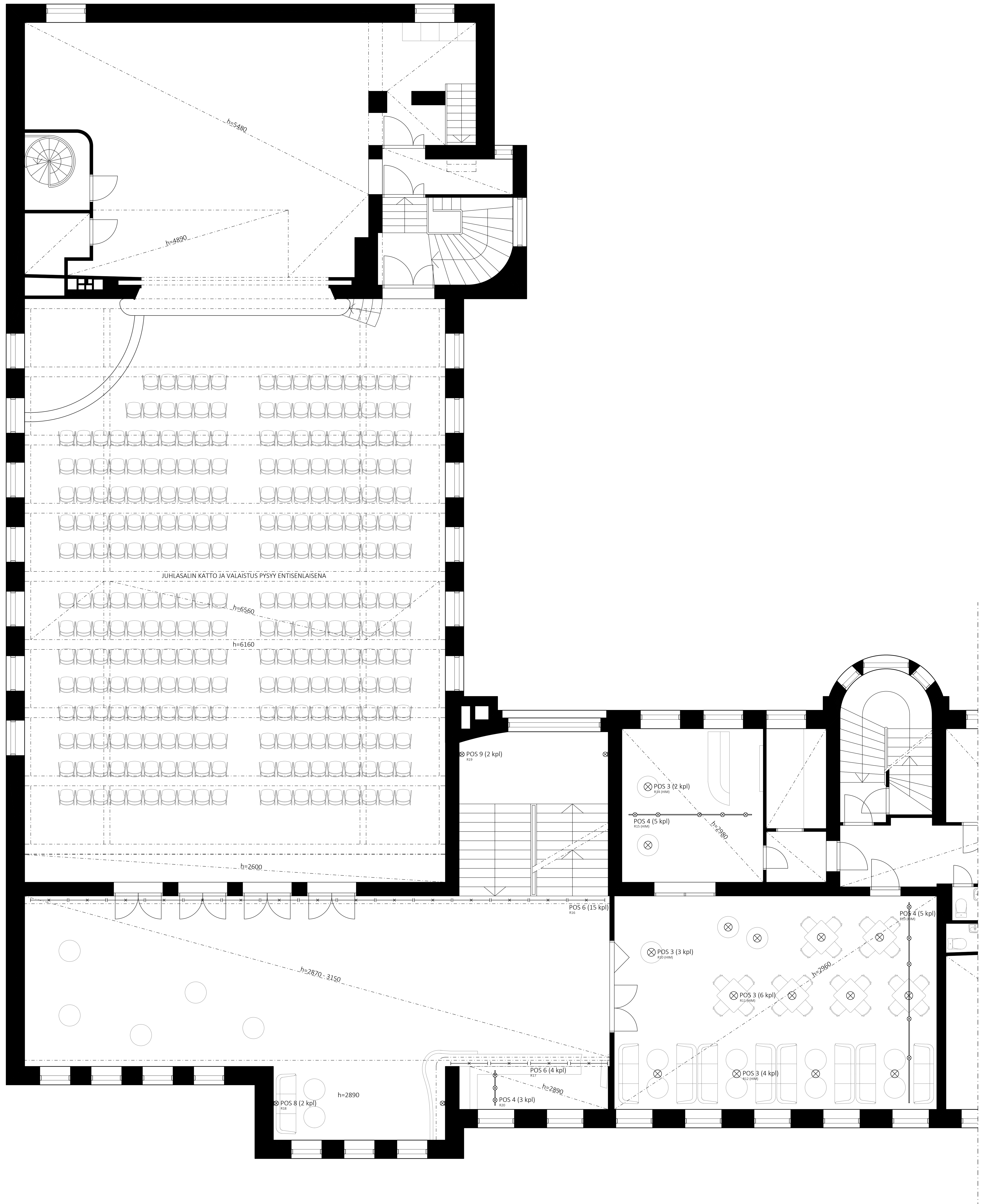
Mittakaava
1:100

laura.huusari@gmail.com

lh

SIS 002 203

VALAISINLUETTELO

Positio	Malli	Määrä	Valmistaja	Ryhmässä	Kuva
POS 1	Shadows XL PC911 / Transparent black, glossy; Black stained oak; Black cable / IP20 / 220-240 V / Asennuskorkeus 2000 mm	6 kpl	Brokis	R1 (HIM)	
POS 2	Shadows XL PC976 / Transparent black, glossy; Black stained oak; Black cable / IP20 / 220-240 V / Asennuskorkeus 1450 mm	9 kpl	Brokis	R2 (HIM)	
POS 3	Shadows XL PC940 / Triplex opal, acid-etched; European oak - natural waxed; White cable / IP20 / 220-240 V / Asennuskorkeus R10 ja R14 2000 mm, R11 1450 mm ja R12 1250 mm	15 kpl	Brokis	R10 (HIM) R11 (HIM) R12 (HIM) R14 (HIM)	
POS 4	Kalu Track Led Disk / Valkoinen / 152601 / LED / 3000K / sis. 3-vaihe- sovitin / IP20 / 12 W / 230 V / Himmennettävä	27 kpl	SLV	R3 (HIM) R4 R13 (HIM) R15 (HIM) R20	
POS 5	Globia LED / Kiiltävä metalli 300 mm / 53589-402 / LED / 3000K / IP20 / max 20 W / Asennuskorkeus 2500 mm	12 kpl	Fagerhult	R5 R6	

VALAISINLUETTELO

Positio	Malli	Määrä	Valmistaja	Ryhmässä	Kuva
POS 6	LED-loisteputki T8 G13 / 120 cm / LED / 3000K / 18 W / 230 V	23 kpl	Valotorni	R7 R16 R17	
POS7	Seinävalaisin, posliininen / H 19 cm / E27 / 2700-3000K / IP54 / max 75 W	12 kpl	Domus Classica	R8 R9	
POS 8	Nykyiset seinävalaisimet	2 kpl		R18	
POS 9	Nykyiset seinävalaisimet	2 kpl		R19	

POS 1

Brokis / Shadows XL PC911 / Transparent black, glossy; Black stained oak; Black cable / IP20 / 220-240 V / Asennuskorkeus 2000 mm

Kuva viitteellinen

POS 2

Brokis / Shadows XL PC976 / Transparent black, glossy; Black stained oak; Black cable / IP20 / 220-240 V / Asennuskorkeus 1450 mm

Kuva viitteellinen

POS 3

Brokis / Shadows XL PC940 / Triplex opal, acid-etched; European oak - natural waxed; White cable / IP20 / 220-240 V /
Asennuskorkeus R10 ja R14 2000 mm, R11 1450 mm ja R12 1250 mm

Kuva viitteellinen

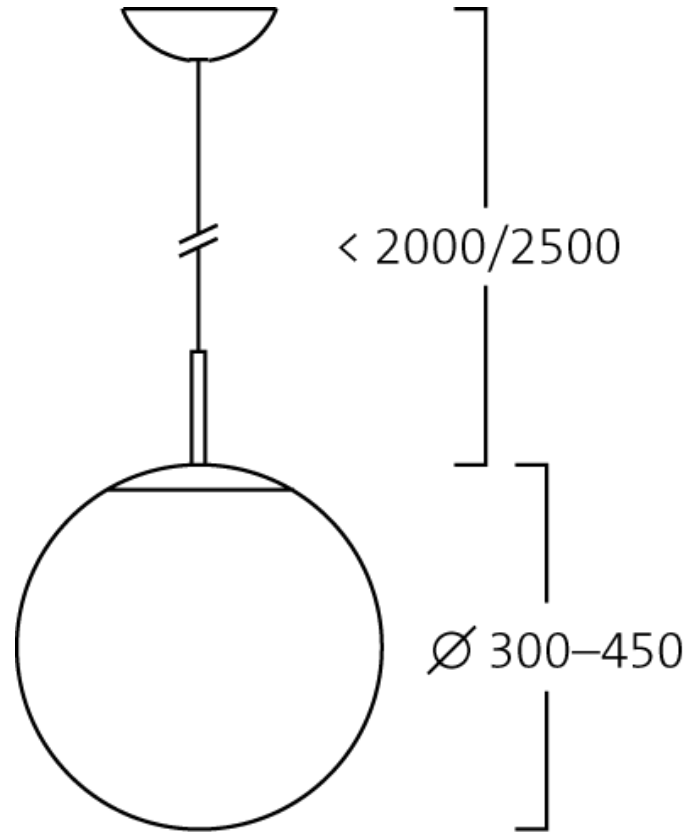
POS 4 SLV / Kalu Track Led Disk / Valkoinen / 152601 / LED / 3000K / sis. 3-vaihesovitin / IP20 / 12 W / 230 V / Himmennettävä

Kuva viitteellinen

POS 5

Fagerhult / Globia LED / Kiiltävä metalli 300 mm / 53589-402 / LED / 3000K / IP20 / max 20 W / Asennuskorkeus 2500 mm

POS 6

Valotorni / LED-loisteputki T8 G13 / 120 cm / LED / 3000K / 18 W / 230 V

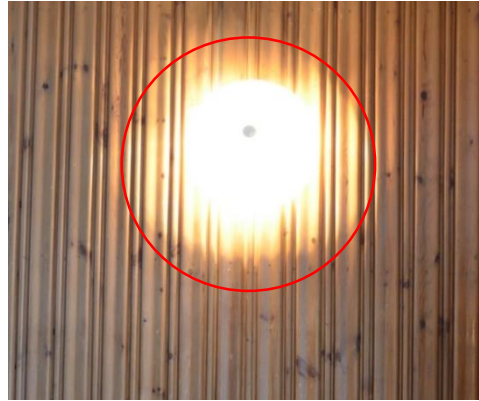
POS7

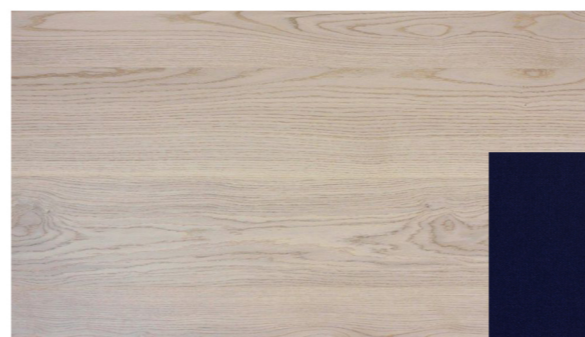
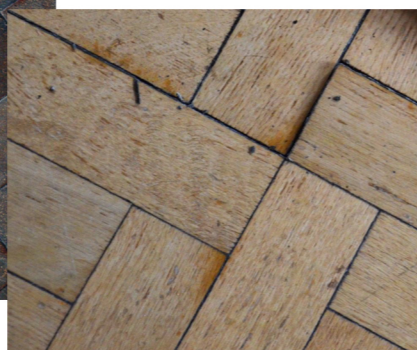
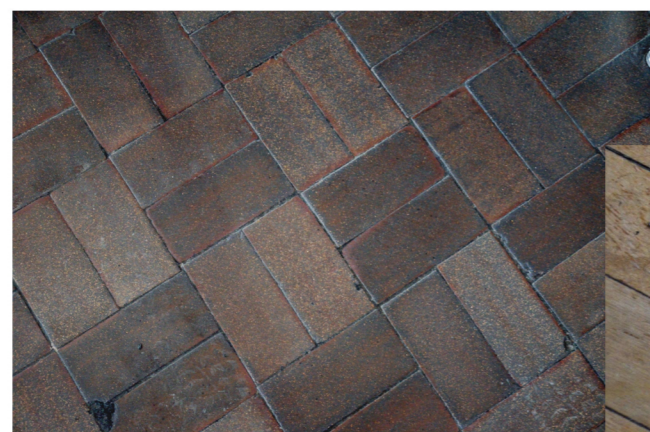
Domus Classica / Seinävalaisin, posliininen / H 19 cm / E27 / 2700-3000K / IP54 / max 75 W

POS 8 ja POS 9

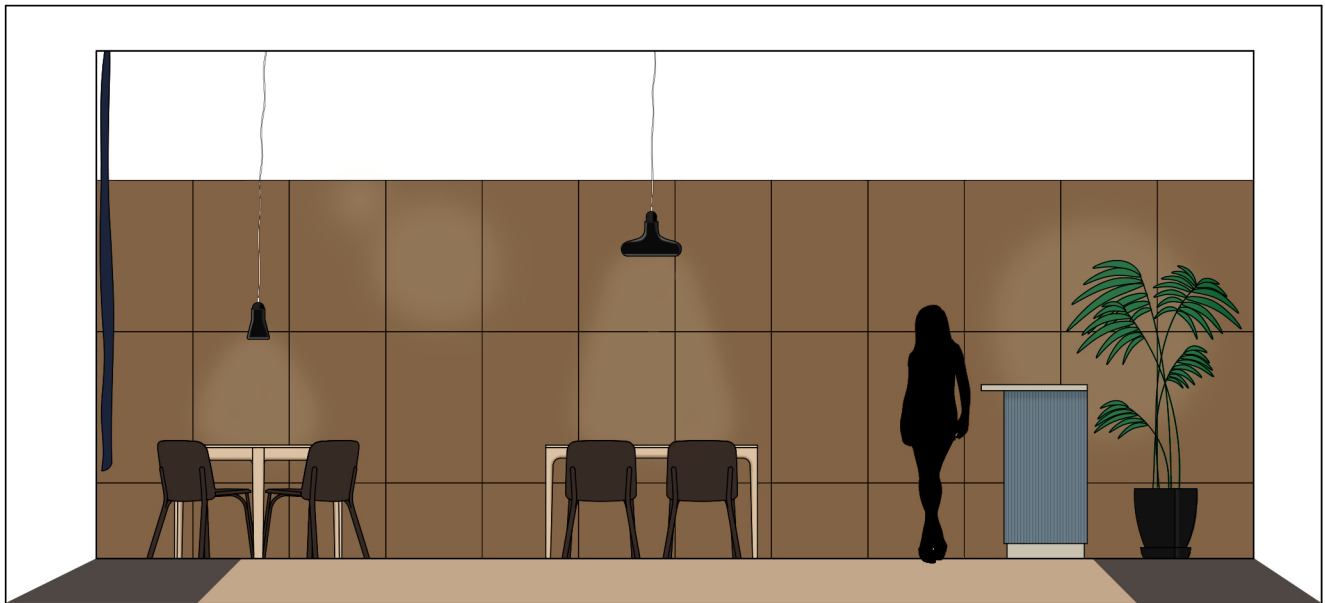
Nykyiset seinävalaisimet

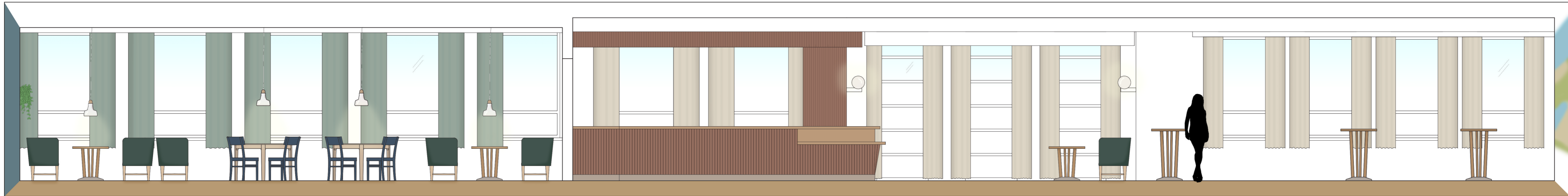

Kaupunginosa/Kylä	Viranomaisten merkintöjä varten	
Myllykoski		
Rakennustoimenpide	Piirustuslaji	Päiväys
Muutostyö	Työpiirustus	5.4.2017
Rakennustoimenpide	Piirustuksen sisältö	Mittakaava
MYLLYKOSKEN SEURATALO Myllykoskentie 3, 46800 Myllykoski	Tunnelmaprojekti, ravintola 1	1:50

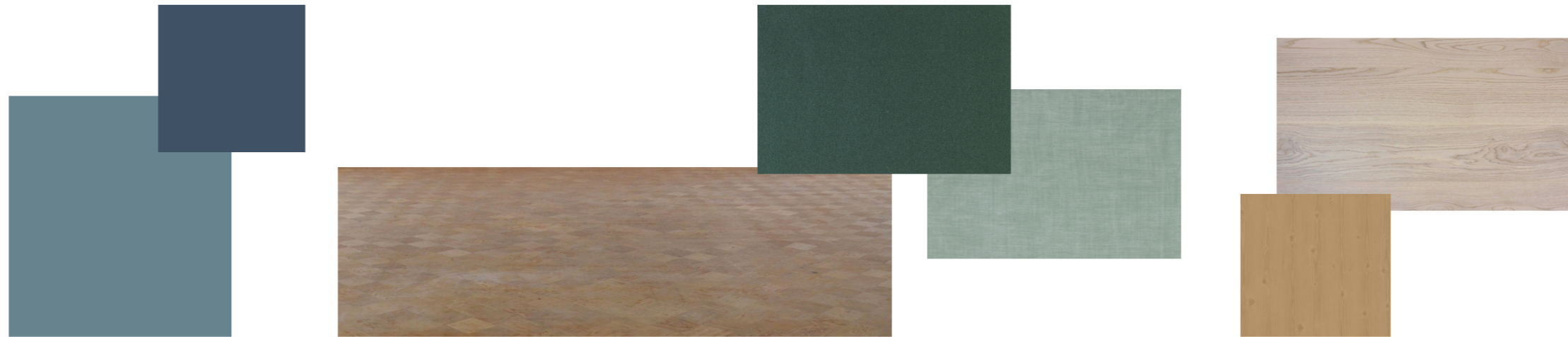
	LAURA HUUSARI	<i>lh</i>
	+358 40 770 8370	
	laura.huusari@gmail.com	
	SIS 002 300	

Kaupunginosa/Kylä Myllykoski	Viranomaisten merkintöjä varten		
Rakennustoimenpide Muutostyö	Piirustuslaji Työpiirustus	Päiväys 5.4.2017	LAURA HUUSARI +358 40 770 8370 laura.huusari@gmail.com
Rakennustoimenpide MYLLYKOSKEN SEURATALO Myllykoskentie 3, 46800 Myllykoski	Piirustuksen sisältö Tunnelmaprojektio, ravintola 2	Mittakaava 1:50	

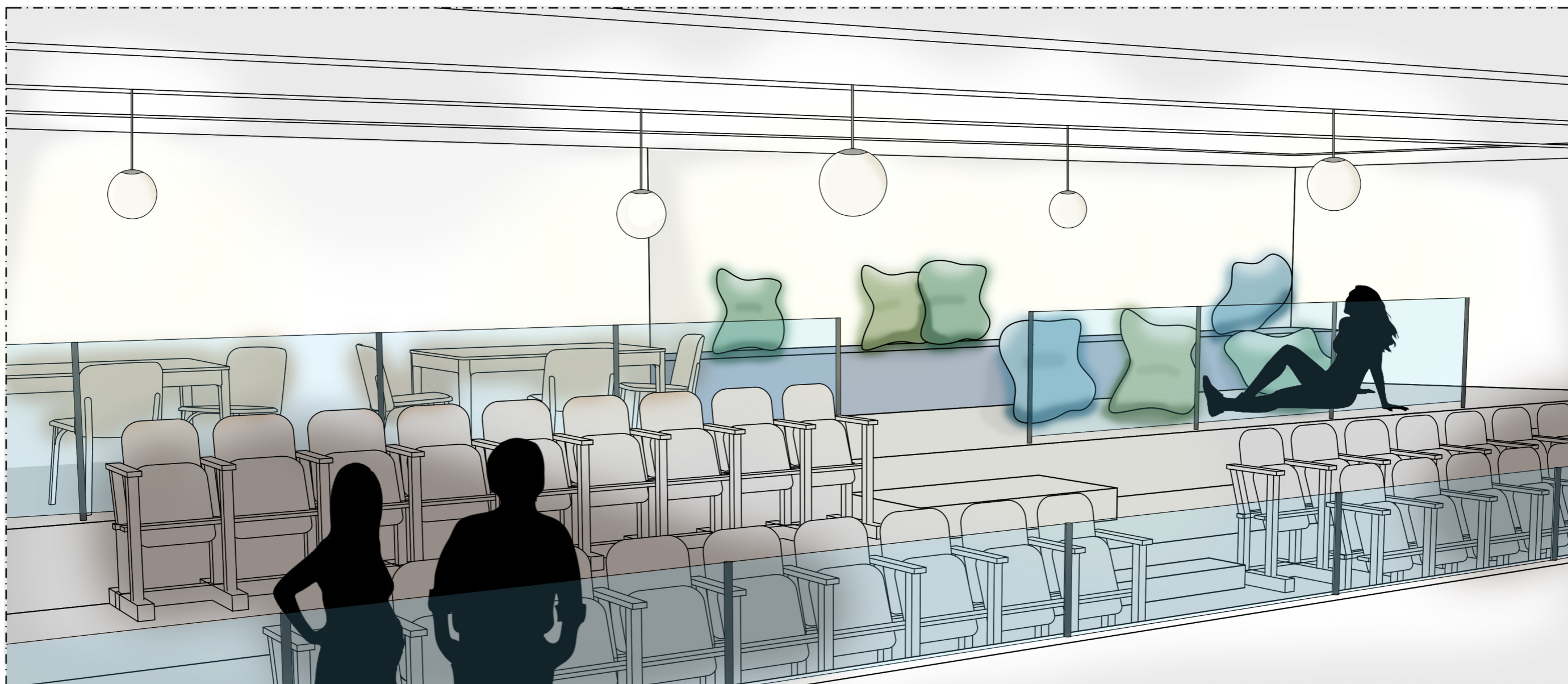

Kaupunginosa/Kylä Myllykoski	Viranomaisten merkintöjä varten		
Rakennustoimenpide Muutostyö	Piirustuslaji Työpiirustus	Päiväys 5.4.2017	Laura Huusari +358 40 770 8370 laura.huusari@gmail.com
Rakennustoimenpide MYLLYKOSKEN SEURATALO Myllykoskentie 3, 46800 Myllykoski	Piirustuksen sisältö Tunnelmaprojektiot, baari-lämpö	Mittakaava 1:50	

Kaupunginosa/Kylä	Viranomaisten merkintöjä varten	
Myllykoski		
Rakennustoimenpide	Piirustuslaji	Päiväys
Muutostyö	Työpiirustus	5.4.2017
Rakennustoimenpide	Piirustuksen sisältö	Mittakaava
MYLLYKOSKEN SEURATALO Myllykoskentie 3, 46800 Myllykoski	Tunnelmaprojektio, baari	1:50

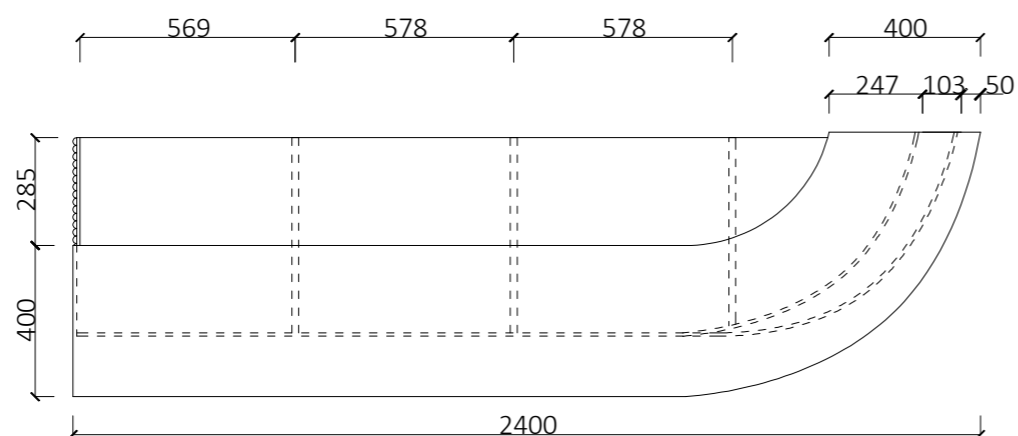
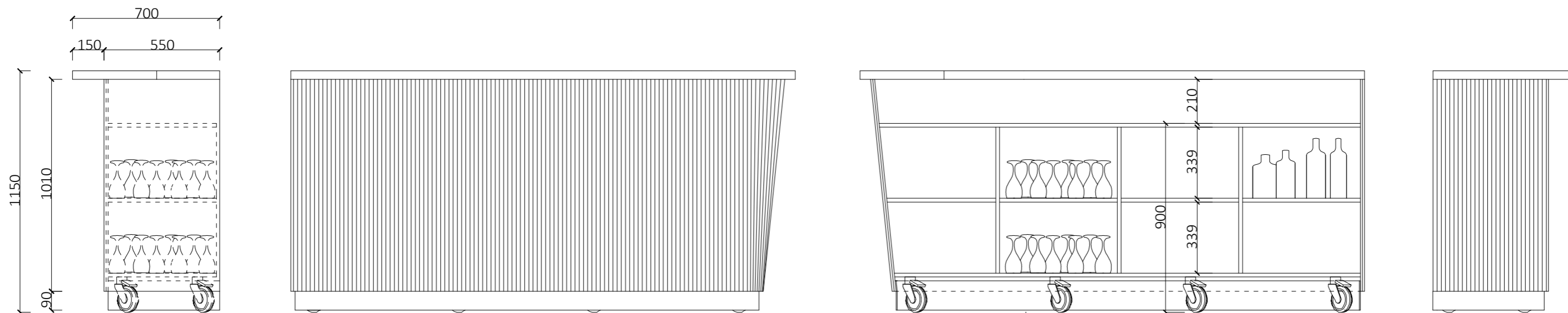
	LAURA HUUSARI	
	+358 40 770 8370 laura.huusari@gmail.com	
		SIS 002 303

Kaupunginosa/Kylä	Viranomaisten merkintöjä varten	
Myllykoski		
Rakennustoimenpide	Piirustuslaji	Päiväys
Muutostyö	Työpiirustus	5.4.2017
Rakennustoimenpide	Piirustuksen sisältö	Mittakaava
MYLLYKOSKEN SEURATALO	Luonnoskuva parven	
Myllykoskentie 3,	käytöstä	
46800 Myllykoski		

LAURA HUUSARI
+358 40 770 8370
laura.huusari@gmail.com

lh

Baaritiskejä valmistetaan 2 kappaletta.
Verhoilu sormipaneelia; runko, kansi ja sokkeli puuta;
alle renkaat (8 kpl).
Molemmissa tiskeissä sokkeli ja kansi käsitellään
Tikkurilan Kuultavat sisävärit -värikartan sävyllä
3438 Sumu. Sormipaneeliverhoilut käsitellään
sävyillä 3455 Meri (ravintolan tiski) ja 3438 Sumu
(pystybaarin tiski).
Baaritiskin kannen ja työtason väliseen tilaan voidaan
asentaa LED-valot työskentelytilan valaisemiseksi.

Kaupunginosa/Kylä	Viranomaisten merkintöjä varten	
Myllykoski		
Rakennustoimenpide	Piirustuslaji	Päiväys
Muutostyö	Työpiirustus	5.4.2017
Rakennustoimenpide	Piirustuksen sisältö	Mittakaava
MYLLYKOSKEN SEURATALO Myllykoskentie 3, 46800 Myllykoski	Kalustepiirustus, baaritiski	1:20

LAURA HUUSARI		<i>lh</i>
+358 40 770 8370		
laura.huusari@gmail.com		